

in falsis fratribus et hoc nota est ex
glosa quod in capitulo iudicii psalmorum et
quod in ea continetur quod heretici iuste
apostolice legalibus penitentia affli-
guntur sed est quod in manifestacione
fue deitatis ostenditur verbum incarnationis
tum per potentiam auctoritatis quam exhibi-
buit in cultu dei. — Ca. iij.

Erat autem Ihesus ex phariseo
is. — Et dicitur. Hic incepit mani-
festatio potestatis ubi sum
quod ipse est diuina opacitas opati-
tum et eruditum aliquod a se ad san-
ctificacionem. Et huius duas partes. In
prima ostenditur potestas et eruditio in
institutione et sanctificacione et effectu
sacramenti regenerationis et hec de-
terminatur in hoc iij. capitulo. In
secunda tangitur potestas et eruditio de
gratia significata in auctoritate et huius
tutur in prima parte quarti capituli. Istud
autem capitulo in tres partes dividitur
in qua pars prima tangit de sacramento
regenerationis quod tu ad institutiones
et sanctificacionem atque officium. In
secunda autem parte tangit quod talis san-
ctificacio fidei operantis in sacramen-
to summis est missis verbis in mundum
In iij. autem parte ponit eruditio de
purificacione quam facit sacramentum.
Secunda pars incepit ibi. Sic deinde di-
lexit mundum. Tercia autem incepit ibi
potest becumeni ihesu et discipuli eius in
indea. — Prima haec pars secundum subdivi-
nidatur in duas partes in quae prima
accipit occasionem remedi ad hanc

doctrinam. In secunda autem ponit do-
ctrinam ipsaz ibi. Respondebat ihesus
et dixit ei amen amen dico tibi mihi
qui quis renatus fuerit. — In pri-
ma sex continentur. In quorum pri-
mo ille per quem ad doctrinam istam
pueitur describit a natura. Secundo
a religione. tertio a nomine. quarto
a dignitate potestatis. quanto a diligen-
cia inquisitoris. sexto a studio pro
rede veritatis dicit ergo. Erat autem Ihesus
Continuatur ad procedens quod dicitur
est quod multi crediderunt in eum videntes
signa de quibus unus fidem acceptam
iam per visionem signorum producere mi-
tebatur ad veritatis perquisitionem et
sic erat Ihesus rationabilis et intelligibilis
colens contemplacionem. Homo enim ei
est qui colit intellectum. — Facia-
mus hominem ad imaginem et simili-
tudinem nostram. Ecclesiastes xvij. Deinde de ter-
ra creavit hominem et sumus vestitiuit
illius virtute. Virtus autem que est sumus
deus est virtus intellectus quia homo
est homo et qui colit illam colit virtu-
tem diuinam et illam iste secutus est
in hoc quod vidit miracula ad fidem
inducere vere se esse dominum pro-
bavit: ex phariseis: ecce religio.
Actuum xxvi. Secundum certissimam
sectam nostre religionis vixi phar-
iseus philipensis. iij. Secundum le-
gem phariseus. pharisei enim et
resurrectionem credebant futuram
et animarum post mortem retribu-
cionem quod alii essent saduci non
credebant. Nycomedus nomine

Ecce descripcō per nomē. nō code
mus em̄ effluxio terrematis inf
ptatur q̄ iam terrena postposuit.
q̄ si ab eo effluxerit et ad studiū
se tristulit spūaliū. **Vnde** et dñs
eū in spūaliib⁹ instruxit. **C**or.
iij. Spūalis hō diadicat om̄ia q̄
ip̄e a nemine iudicatur. **C**ol. **iij.**
Que sursum sunt sapite nō que su
per terrā. q̄ terrena effuxa sunt
ab ip̄o (pr̄inceps iudeorū) ecce cō
mēdaciō a ptate dignitatis. vel a
dignitate ptatis. **I**saie. **xxvij.**
nō enim vocabit ampli⁹ is qui
isip̄ies ē p̄inceps et ab hac ptate
principatus resistit iudeis i domī
nū frementibus. **J**ob. **vij.** Cū di
xit nūquid lex nr̄a condemnat ali
quem nisi prius audieit ab eo.
Isaie. **xxvij.** pr̄incipes in iudicō
perunt. Est aut̄ iudeorū p̄inceps
qui cōfitetes vel glorificātes int̄
pretātur. p̄ quos boni significā
tur quoꝝ pr̄imicē ē iste q̄ prim⁹
venit: de sacramēto regnacōmis
instrūdus **P̄s.** Notus in iudea
deus in isrl̄ magnū nomen eius.
(Hic venit ad ih̄m nocte) hic a
studio et diligēcia inq̄ficiōnis cō
mēdatur. q̄ enī venit p̄pria relin
quēs: diligēcie et sollicitudinis fu
it. q̄ aut̄ ad ih̄m venit fuit signū
fidei. q̄ aut̄ nocte venit et secretū
significabat. q̄ extia strepitum
discere veritatē voluit et hūanum
quēdā timorē et verecūdiam pas
sus evt dicit **C**ris. q̄ detentus co

raz alij s̄ in publico vētere ausus
nō fuit. **D**e p̄mo dicit̄ in psalmo
accedite ad eū et illuminam̄ fa
cies vrē non cōfundētur. **Ecc̄. li.**
Appropiuate ad me idōcī et cō
gregate vos in domū discipline
de sc̄do q̄ saluatorē q̄fuit **I**sa
yē. **iiij.** vēnite ascendam̄ in mon
tem dñi et docebit nos vias suas
Deut. **xxxij.** Qui appropinquat
pedibus suis accipiet de doctrinā
eius. de tercō hoc est q̄ nocte vēit
q̄ntū ad hoc q̄ vēnit in secreto.
Job. **iiij.** In nocte q̄n solz sopor
occupare hōies pauor tenuit me
et tremor. et post pauca et q̄i furti
ue suscepit auis meavenas fusui
rīj eius. **P̄s.** In die mādauit do
min⁹ misericordiā suam et in no
cte canticū eius q̄ntū ad timorez
q̄ tiebat accēdere publice. **I**saie
xxvi. Anima mea desiderabit te
in nocte et spū meo in precordijs
meis. de manevigilabo ad te p̄s.
media nocte surgebā ad cōfi. ti
sup iudicā ois tui et dixit ei rab
bi scimus q̄. Ecce studiū p̄quirē
de veritatis et dic̄ tria magisterij
scilicet cōfessionē. magisterij au
toritatē et autoritatis per signa
euīdecia p̄batā racōnem. dicit er
go de p̄mo: Rabbi: hoc est magi
ster. **J**obelis. **iiij.** dedit nobis do
ctorem iusticie et descendere faciet
ad nos ymbrem matutinum et se
rotinū. doctor em̄ est magister cu
iis eloquū stillat in grācia ficut

ymber tēpane? q̄ in gloria sicut
ymber scrotin? **I**sa. xxx. **C**runt
oculi tui vidētes p̄ceptorem hoc
est m̄gr̄m et aures tue audiētes
verbū post tergū mouentis. **A**u-
toritatē aut̄ tangit cū dīc scim?
qr̄ (a deo v̄emisti m̄gr̄) **I**lli ei cre-
dendū est per omnia q̄ se a deo p̄
bat v̄emisse. **J**o. ix. **Q**ui de celo ve-
nit sup̄ ōes est **M**ath. xxii. **M**gr̄
scim? qr̄ verax es et viā dei in veri-
tate doces. q̄c **J**ob. xii. **A** deo exi-
uit q̄ ad deū v̄adit (**N**emo enim p̄t
facere h̄ec signa q̄ tu facis nisi sit
deus cū eo) **R**ō est autoitatis di-
uine quia p̄ signa credidit **I**deo
signa p̄ racōne inducit **J**ob. xv.
Risi signa fecissem inter eos que
nemo alius facit p̄ctū nō habe-
rent **J**ob. ix. **A** seculo non est au-
ditū quia q̄s aperuit oculos ceci-
nati nisi esset deus cū eo nō poss̄
facere qc̄p̄ **S**ed cōtra **M**ath. v-
ii. **M**ulti dicent michi in die illa
dñe domie nōne in noīe tuo p̄ple-
tauim? **N**ōne in noīe tuo demo-
nia eiecam? **E**t ego v̄itebor illis
qr̄ nūq̄ noui vos. **S**ed ad h̄o di-
cendū q̄ miracula fūnt ppter infi-
deles vt auertatur sed illi qui mi-
racula faciūt illa facere nō p̄nt mi-
si de? vt opans sit cū iphis **S**ed
qr̄ miraclāvt dicit Gregorii? Ali-
qñ fūnt ad demōstrandā sancti-
tate p̄sonē **S**emp autē ad denō
strādum sanctitatē ecclesie. **I**deo
aliquā fūnt per bonos in p̄senā

ifidelium ad fidem edificār̄. ali-
qñ fūnt p̄ malos in fide tñ ecclē-
sie **S**ed hic nyco dem? sumit ar-
gumentū a mō faciēdi signa: q̄
dñs fecit illa in p̄tāte sua sine in-
uocacōne et supplicacōne q̄ iō hoc
q̄ dīc̄t nisi fūlit deus cū eo intel-
ligit q̄ diuinav̄tus opans habi-
tet in xp̄o nō sicut in alio sancto
qui p̄ supplicaciōem impetrat fie-
ri signa. h̄ sicut aliqd diuinuz la-
tens in corpe cristi sicut et iphi in
dei viderūt ignēū quiddā et diuin-
ū radiare de ipso et ideo nycode-
mus v̄enit ad qrendū veritatē ab
ipso sicut ab eo in q̄ latebat ali-
qd diuinū et iste est lrē intellāns
Tn̄ verum est q̄ de? est q̄drupl̄
in creatūis sc̄z p̄ essenciā et p̄niciā
et potēciā et p̄ in habitātem grām
et p̄ corpalem v̄monē et naturale
et p̄ glorie informaciōnem et p̄mo
mō est in ūmbo. sc̄do mō in san-
ctis. tercāo mō in xp̄o. et q̄rto mō
in glorificatis **O**z cum boie d̄r es-
se qñ ei p̄stat auxiliū p̄ opaciōez
p̄s **C**ū ipso sum in tribulaciōe en-
piam. q̄c. p̄. **C**or. xv. **N**ō ego at-
h̄ grācia dei meā. homo autē est
in deo sicut in cōtinente **A**ctu. xv
ii. **I**n ipso v̄iuim? mouemur et fu-
mus. **M**ath. xii. **Q**ui nō colligit
meā dispergit et q̄ non est meā
cōtra me est **D**eus autē dīc̄t esse
cum xp̄o quia diuinū aliqd radi-
abat de ip̄o qd̄ ip̄uz deū esse ostē-
dbat **A**ctu. x. **P**ertransiuit bene-

Faciendo & sanando omnes oppressas
a dyabolo quoniam deus erat cum illo. Joh. v. opa que ego facio ipsa fuit que testimonium prohibet de me (Redit ibus & dixit ei) Hic incepit doctrina de sacramento regenerationis. Et dividitur in tres partes. In quaeruntur prima dat regnacionis doctrinaz quantum ad effectum & materiam & spiritum in sacramento operantem. In secunda autem specialiter tagit doctrinaz quantum ad iauis apocalypsin per passionem cuius virtutem baptismus celum apert. In tercya tagit effectum quantum ad fidem passionis. secunda post incepit ibi: Et nemo ascendit in celum: Tercia ibi & sicut moyses tecum. In prima harum adhuc tres paragraphi dicuntur. In quorum primo ponit illuminatio de regeneratione quod fit in baptismo. In secundo ponit illuminatio conformatio spiritui regenerante ibi: quod natum est ex carne caro est: Tercio ponit illuminationis quantum ad veritatis immobilitatem in utroque istorum ibi: Redit nicodeamus & dixit ei quomodo possunt hec fieri. Adhuc in primo duo dicuntur scilicet doctrina regenerationis. & explanatio doctrine. ut fit intelligibilis. ibi: dic ad eum nicodeamus: In primo tria dicit veritatis scilicet confirmationem (Amen amem) hoc est vere vere. quod habet veritatem consilij ceterum in proximione patris & habet immobilitatem in verbo ubi increati hoc pronunciantis. et

ideo bis dicat: amen amē. ij. Coz.
i-nō est in illo ē q nō s̄ est in illo
est (dico tibi) ad tuī illuminacō
nem q vtilitatem. Eccī. xxiiij. illu
minabo ōnes sperātes in domino
(Nisi quis renat⁹ fuit denuo)
Nati enī fūm⁹ p̄mo in statu in
nocēcie q mortui fūm⁹ morte cul
pe q nos avia vite q ḡcie separa
uit. Gen. ii. quacūq; die comedeti
tis ex eo morte moriemī. q ideo p̄
sacramentū oportet nasci denuo
sūm formā filij dei. Jacobi. i. vñlī.
tarie genuit nos v̄bo v̄tatis. vt
finius inīciū aliqd creature eius
sic enī per sacramentū fidei dat fi
delibus p̄tatem filios dei fieri de
qbus dicit q ex deo nati sunt in
formā dei quā per peccatū amise
rant. Mal. ii. Nunqđ non vñus
est pater oīm nostrū. vñ? enim
ōnes adoptiuos gn̄nat in formaz
q hereditatez suā. Rō. viij. quos
p̄sciuīt cōformes fici ymaginis
filij sui lōs q vocant supple rege
neracōnis sacramēto. Isaye. lxii
ij. pater noster es tu. nos vero lu
tum q factor nr̄ tu q opa manū
tuarū omnes nos. sicut enī denuo
nascimur natitate S̄ina. qz p̄ma
natiuitas ē innocecia p̄ patrē deū
q scda post laphū est natiuitas i
formā filij dei p̄ regnacionis sa
mentū. tercio tāgit defectū qui ē
in nō suscipiēte sacramentū (Nō
pot videre regnū dei) visio autēz
bec p̄tatiue debet itelligi sic videt

agricola ea q̄ sunt culture q̄ ali? nō videt. Et pistor videt ea q̄ sunt artis pistoierū edificatorū ea q̄ sunt edificacōis q̄ sic de alijs. **N**icē em̄ ad opus q̄ iusticiā videt is q̄ p̄cipit sacramentū fidei ea q̄ p̄tinent ad iusticiā fidei q̄ alijs nō renatus videre nō p̄t. Regnū autē dei in q̄ regnat de? sicut ecīā alibi dīxim? dicitur cōpleta q̄ cōfirmata p̄tās iusticie dīme in qua regnat de? sicut rex regnat i hījs qui cū studiūt leges ab ip̄o rege confirmatas **L**ucē-xvij. Regnū dei intra nos est. **M**athē-xvi. Adueiat regnum tuū p̄t. Regnū tuū deus regnum om̄i scāloꝝ v̄ga directōis v̄ga regni tui. **C**ontra hāc exposiōne videt esse glo. que dicit nō p̄t me cognoscere: intelligi debet ut regē in suis regnante? q̄ agnoscurit in iusticijs q̄ legib? suis. **I**n illis em̄ videtur visio veritatis hic p̄ meritū q̄ i futuro p̄ p̄mū q̄ sic in idē redit glose intellāis p̄ hoc ecīā soluit qd̄ obīa p̄t p̄ illud **L**uce-xvi. **V**ir diues in regno dei vidit lazaru? qd̄ diues cū malus eēt nunq̄ vidit regnū dei v̄hōe actiua qz nunq̄ vidit iusticias ipsi? sed vidit lazaru? in splendore iusticie visione simplicis intellāis a hoc non vocatur hic videre regnum quia intelligitur de visione beneplaciti que ad op? pertinet. **S**apie-x. Ostendit illi regnū dei i statim seqtura dedit illi scienciam

am sanctorū qz dedit illi scienciam practicā hoc est operatiuā sancto rū regni illius qd̄ est preceptorū q̄ statutorū ip̄ius regni in qbus illū honestauit in. acē. **S**lb̄ iādit q̄stio vtrū iste sermo ex tpe quo platus est habueit vigorē. vide tur q̄ sic: qz nō excidit verbū dā ut dī **T**obē-xvij. **M**ariā-xij. **L**uce-xxi. **M**athē-xxij. Verba mea nō transhibūt. **I**n atriarū autē huīus est q̄ ex tūc non om̄is saluati baptizati fuerūt cum tñ multi spē in deo habētes fuerunt mortui q̄ nichil sciuerūt vel scire potuerūt de sentēcia i occulto noctis ad nyco demū prolata. **A**d hēc dicit mīgr hugo de sācto victore q̄ tria fūt tpa gr̄cie ante legē sc̄z q̄ an sentēcia istā in quo baptismi? nō fuit sed circūcisio ab originali purgauit q̄ ante legē ab eodē purgauit fides q̄ sacrificia que ab illis fiebant. **S**cđm temp? fuit quo lex finita fuit q̄ euāgeliū inchoauit. **T**erciū autē temp? quo doctrina euāgeliū p̄dicacōne apostolica p̄ orbeꝝ est vulgata. **I**n p̄mo ergo tpe multi fuerūt saluati sine baptismo. **I**n sc̄do tpe multi saluati fūt sine baptismo q̄ multi p̄ baptisimū qz tūc simul q̄ circūcisio vt simēda q̄ euāgeliū vt inchoandū cūcurrerūt. **I**n tercio autē nullus saluat fine baptismo quia i illo exiuit son? apostoloz in fines orbis terrarū in q̄ nemo excusat.

Ad obiecta dicit idem hugo q̄ do
minus in v̄bis istis secretū confi
liū suū. amico suo mīcodem⁹ r̄ue
lavit & nō ad hoc ista vt cōmūnē
sentenciam p̄tulit s̄ post resurre
ctionē q̄n Math. vltio dixit bap
tisantes eos in nomine patris & filij
& sp̄uſſandi. & p̄ hoc patet q̄ v̄er
bū domini nō exādit s̄ obligare
p̄mo incepit q̄n cōmūniter ut sta
tutū p̄mulgaſ. Alij q̄dem respō
dent aliter dicētes q̄ multipliq̄t
institutū baptisimus. q̄ntū enim
ad finitātē op̄ante virtutē ē gene
ratuā. dicit baptisimū institutū
in baptismo dñi quo ip̄e baptisa
tus fuit. Math. iij. & Luc. iij. q̄z
ibi trinitas apparuit. q̄ntum ad
materiā & spiritū institut⁹ est s̄
q̄ntum autē ad formā debitā in
stitut⁹ est Math. in fine. Sed
q̄ntū ad ap̄ac̄ionem ianue institu
tus est Luc. iij. Sed hoc solūc̄o
nulla ē q̄z in baptismo dñi quid
factū sit ōndic̄ibil aūt p̄ modū
statuti p̄mulgaſ. Similiter Ma
thei vltio q̄d fieri debeat p̄cipit
& nō p̄mulgaſ aliquod statutū
hic autē directe statutū & ideo so
lūc̄o hugonis ē vera & tenēda (dic
ad eū mīcodem⁹) hic pom̄t ex
planacōt melius p̄relendat.
babz autē duo: questionez dubi
tatis. & illuminacōnem dubiū il
lud illucidātis. In p̄mo duo di
cūtūr. p̄mo eū p̄mit dubiū. Et i
scđo raconem infert dubitantis.

De p̄mo ait: dic ad eū mīcodem⁹
dubitatis ē querē tunc primo ap
paret ei veritas. s̄ querit ut disce
re intendēs & nō temptator iſidi
os. Math. vii. q̄rite & inueni
etis (Quo) q̄ modū queit in v̄er
bo nō dubitauit. sc̄iuit eū v̄erbū
ēē sapientie et sic nō eē euacian
dum. Isaye. lv. Verbū q̄d egre
ditur de ore meo nō reuertet ad
me vacuū s̄ modū querit. Luc. i.
vnde hoc sc̄ia: ego eū sum senex.
(potest hō nasci cū fit senex) de
nato eū p̄cedit natura in semīn
& nō reuertitur. de senio iuuētu
tem & natūritatem p̄me in facie
Erat eū mīcodemus ut dicit glo
sa figurā tenens cathecum̄norū.
qui nondū nouerūt ea que sunt
de sp̄u regenerāte. Vn̄ supra ino
de venit. i. Cor. ii. Animal ho
mo nō p̄cipit ea q̄ sunt sp̄us dei
stulticia em est illi. qz sp̄ualit ex
aminat. sc̄iuit at ille carnalia tm̄
ognoscens q̄d dixit Isaye. lxv.
Puer centū annorū moriet & pec
cator cētū ānorū maledict⁹ ē
& ideo n̄ putabat eē aliquā ēgnā
cōem. s̄ putabāt q̄ atiqui in pec
catis cēnt morituri & nascitū nas
citur n̄ renascituri. (Nūquid po
test ic̄) racio est impossibilitatis eo
rum que dicebāt. nō enividit re
ditū ad vterū vn̄ exierat & ideo di
cit (Nūquid potest alijs in v̄etrē
mīris sue: carinalis: iterato intro
ire) q̄d agustiarētris & perfectio

nati n̄ pmittūt (et renasci). q.d.n̄
Qd aut̄ est s̄m naturā ip̄ossible
quā solā iste considerat valde est fa-
cile s̄m culpā. n̄ est ip̄ossible s̄m
grām. s̄m culpā ei mater est et au-
pia in cui? vterum regreditur q̄
oia agit s̄m somnē et cupie Eze.x
vi. In die ort? tui non est p̄fus
vmbilicus tu? et in aq̄ nō es lota
i salutē aqua at̄ hec baptisatis
est q̄ lauat i salutē eos q̄ renascu-
tur ad graciā s̄ nō eos q̄ adhuc
m̄ris cōcupie adheret vmblico.
Job.iiij. Nud? egress? sū de vfo
m̄ris mee et nud? reuertar illuc h̄
est de vtero et cupie sū egressus et
stib⁹ virtutū spoliatus et om̄i die
iteras p̄ctū ad vteru? et cupie reu-
tar Eccā.xl. Occupatio m̄gna cre-
ata est om̄ib⁹ hoībus et iugū gra-
ue sup filios adā a die exīt? eorū
de vtere m̄ris usq; in diē sepultu-
re in m̄rem oīm sic enī om̄es filij
ire nascentur Epl̄.iiij. Et iteram?
p̄ctū in actualibus p̄ctis q̄ ad
vterū fede m̄ris reuertim? et hoc q̄
dē est in m̄re mala de qua p̄s. Ec-
ce enī in iniqtatib⁹ acceptus. et
Hec est ei mala natitas s̄m quā
tota die fit ad vteru? regressus est
et alia natitas nature Job.xvi
Mulier cū parit tristiciā h̄ et cū
pepit iā nō memit pressure ppter
gaudiū q̄d h̄ q̄ nat? est homo
in m̄duz s̄m quā natunitatē ad
vterū nō p̄t esse regressus. tercia
natitas est grē de qua p̄me Job.

vlt. Qui nat? est ex deo n̄ peccat
s̄gnacio dei cōseruat illum et ma-
lign? non tangit illū et s̄m hāc
generacōem possibilis est regres-
sus ad vterū gracie in q̄ p̄ regnā
cōis sacramentū renascim? et hūc
egressu? et hāc regeneracōem ny-
codem? ignorauit. Est alia natī-
tas glorie de q̄ Job.xi. Cum te cō-
sump̄tū putaueris orieris vt luca
fer s̄m quā itez nō est possibilis
regressus h̄ est ergo qd̄ dīc (R̄n
dit ih̄s) ecce illuminatio declarās
dubitaciōis rōem dicit at̄ tria s-
sermōis cōfirmaciōem q̄ exigē
vt satis fiat dubitant cum dicit
(amē amē dico tibi) qd̄ ventate
s̄monis et cōfirmaciōe exaltatis di-
co tibi trepidat̄is ei et dubitat̄is
cor nō cōfirmat̄ nisi sermōet iura
mēto Heb.vi. Nonnes p̄ maiō
rē sū iurant et om̄is cōtrouerſie fi-
mis ad cōfirmaciōem est iuramē-
tū in quo abūdanciā? volēs deus
pollicitaciōis sue on̄dere heredib⁹
imobilitatē confilij sū int̄posuit
iūfirādum vt p̄ duas imobiles
res q̄bus ip̄ossible est mēti de-
um fortissimū bēam? solaciū h̄ ei
sup̄ rōem sūt et iō p̄bari nō p̄nt
et iō cōfirmaciōe s̄mōis accipūt fi-
de. Et attēde q̄ nō irascif̄ ad nyco-
demū s̄mōem dñi ip̄ossible iūdi-
cate; s̄ māsuete iſtruit et paulat̄
ad intellectū spūaliū mānuducit
Isa.xliij. Calamū q̄ssatū nō cōte-
ret et līmū sumigās non extiguet

et ideo addit. **N**isi quis renatus
fuerit ex aqua et spiritu sancto) quasi
diceret de terrena non intelligo na
tum h[oc] de illa quod est per sacramen
tum gratiae in qua: non quis renatus
fuerit: ad similitudinem prime in
noce[re] q[ui]ntu[m] ad iniuriam culpe
Isaias. i. lauamini: mundi estote
austere malorum cogitationum vestra
rum ab oculis meis et hoc est ex auctoritate
ut materia honeste vim regnatiua
et spiritu sancto regenerante. **G**en. i.
Sp[iritu] d[omi]ni ferebat super aquas.
Propterea d[omi]ni super aquas deus ma
iestatis intonuit. **S**ic enim apostolus
sacramentum quod aquavibile ele
metum per virtutem ablutiua simili
tudinem facit extirpationem regene
ratis opacitatem mundicie facit intus
Joh. i. Iesus est qui baptisat in spi
ritu sancto. **N**umei. xix. qui aqua ex
piacionis aspersus non est: immundus
est et manebit inmundicia eius
super eum. **E**zechiel. xlviij. postquam re
nerit illuc aqua sanabit et vivet
omnia ad quem venient torres vivent
(non potest introire in regnum dei) terci
um est affirmat enim sermonem expla
nat modum regeneracionis et expla
nat penam regeneracionem negligen
tis dices: non potest introire ut pos
sessor in regnum dei: **I**ntroire enim
in regnum est videre ipse. quod visio
ut dicit Augustinus: est tota merces domini
modo sit visio pascens videnter
quod est visio amati et habiti. et hec
est visio ubi visus lumine suo pa

sciente intrat in vidente et videt per
beniplacitum intrat in regnum visum et
hanc visionem non nisi boni habere
potest Matth. xxv. **I**ntra in gaudi
um domini tui. **S**ic enim hic intramus
in regnum iusticiae et in futuro intra
bimus in regnum gloriam et sic cum per
me dixit: non potest videre: h[oc] omni
cit: non potest introire in regnum dei
qui sapientia. xv. nosse te: est consummata
iustitia et scire iusticiam tuam
et virtutem tuam: id dixit est immortalitas. **S**apiencia. vi. **C**oncupiscentia
sapientie adducet ad regnum perpetuum. **C**oncupisia enim sapientie in vi
sione beniplaciti iusticie dat regnum
iusticie in quo regnat deus. **S**ed obicitur
cum ea que hic dicuntur qui
multi baptisati baptismi sagina
mis sine auctoritate similes multi bapti
sati baptismi flamnis hoc est spiritus
in pentecoste. qui nunquam in aqua im
mersi sunt: regnum dei ita erit et sic
non semper necessarius est baptismus
aque. **S**ed ad hoc renderet magi
ster in sententiis suis dices: quia
verum est quod quidam in sanguine
baptisati et quidam in spiritu scilicet
baptisati saluantur: sed hoc in il
lis ubi sacramentum aqua non auctor
tus religionis sed articulus necessi
tatis excludit hoc est qui morientes
martirio vel naturali morte fide
vera queruntur in aqua baptisari et
habere non possunt: ergo dicit
dominus: non quis renatus fuerit accepit hoc est
regeneratio quae facit auctoritate spiritus

hanc at regnacione facit sanguis
et prima in articulo necessitatis ubi
baptismus aq; haberi non potest sed
lucio satis est suemus in loco isto.
(Qd natuz est ex carne. ac) In
pte ista ponit illuminatio spiritu ad
spiritum opantem. dividit autem hec ps
in duas. In qz prima tagit illuminatio
spiritu ad spiritus operationem p
fecte. qz carnis adhuc non code
mus oculos ad tantum lumine attol
le non valuit. Jo in. ij. pte non intel
ligente ad fidem eleuat ut qd intel
ligere non valet saltem credat ibi r
dit non codem. adhuc in prima pte
duo sunt paragraphi. In qz primo
operationem spiritus explanat. in secundo
per similitudinem probat ibi. Hps
vbi vult spirat. In primo adhuc
duo facit in qz primo generatione
carmis permittit. In. ij. generationem
spiritus subintroducit. dicit ego qd
natu est ex carne. q. d. b. dic q
no intret in regnum qui no est resu
tus ex spiritu et aq qz qd natu est ex
carne ade corrupta (caro est) hoc est
carnis est qz sic dicit Aug. omis
to generatione carnis est ad am et in
persona est particularis to et i o in ge
neratione ista: generatione carnis tristit
dit pectus originales et i o generat car
lem in pecto originali existentem. In
hoc enim generatione portamus
ymaginem tremi parentis Gen. v.
Genuit ad am filios ad ymaginem
et similitudinem suam hoc est in pectis
existentes. In generatione enim carni ex le

ge cocepit que est filia pativit di
cit Aug. pectus originales inascer
in pectu sic intelligit qd natu
est ex carne. hoc est qd non habet
moues ad generationem nisi co
piscencia carnis: caro est carnale
est habens carnis corruptioem ut
formaliter intellecta accipiat locu
cio pectus qd materialiter. Sapie. x
ij. Etiam enim semine maledictu ab ini
cio et naturalis malitia eorum et im
mutari non poterat. Rö. vii. Sicut
qd non habitat in me hoc est in car
ne mea bonum. nam velle adiacet mihi
perficere autem bonum non inuen
io et ibide video alia legem in mem
bris meis repugnantem legi metis
mee et captiuantem me in lege pec
cati que est in membris meis. Ab
hac ergo lege peccati pectus origina
le transfundit et sic natuz ex carne
caro est (Et: p oppositum: qd natu
est ex spiritu) in quo in utero ec
clesie non est nisi spiritus operans
et mouens (est spiritus) formaliter
intelligendo. hoc est spiritualis
habens formam spiritus ad vitam
gracie sicut fit naturitas per spiri
tum in sacramento. Iobis. pmo.
Qui non ex sanguinibus neque ex co
luntate carnis neque ex voluntate vi
ri. sed ex deo nati sunt. Illi ergo na
scitur in spiritu vivificantem pri
me Corinthi. xv. Sic portavimus
ymaginem terreni sic et portemus
ymaginem celestis. Natum er
go generatione primi ade est caro.

et renatū regnacōe scđi est spiri-
tus hoc ē spūale. hoc ē ergo qđ
dicit sicut dicit. i. Cor. vi. Qui
adheret deo unus spūs est. Isa
ye. xxvi. a facie tua dñe concepi-
mus et qđ pturum? et pepimus
spiritū salutis. De carne autē qđ
dicto mō nascitur ex carne. i. Co-
rinth. xv. caro et sanguis regnū
dai nō possidebūt. nec corruptela
corruptela possidebit. Ex qđ ergo
sic se habet in gñacione carnis
et spūs. Non mireis quia dixi ti-
bi oportet em̄ vos nasci denuo.)
qr sicut peccatū vni? in genera-
one corrupte carnis clausit regnū
ita iusticiavnius in regnacōe spi-
ritus regnū apit. Et ideo si regnū
intrare vultis: oportet vos nasci
denuo: neq; hic ē aliqd mirandū
qr sic medicina etia originales pec-
catū ordinat qđ nec insolitū est
nec pref spem et facultatez animi
tantis. i. Pet. i. Regnauit nos in
spē viuaz hereditatē icorruptibi-
lem et imarcessibilē et incotamia-
tam cōseruata in celis. Vide et
hoc generacōmirabilis. quia dicit
tur. Isaye. vtamo quis audiuit
vnq; tale aut qđ vidit huic simi-
le. nūquid pturiet terra i die vna
a pīf gēs fili. Sed ad h̄ dicēdū
qđ quidē ista generacō est mirabi-
lis sic dicit. Isayas. h̄ tamē posita
generacōmis causa qđ est spūsan-
dus opans in sacramēto: cessat
āmiracō. qr non est mirū si spūs

sāctus formā gracie dās generat
adop̄cōmis filiū spūalem et hoc i-
tendit dñs dices: nō mireris: qr
iā tibi adop̄cōmis spiritū regene-
rante in sacramēto reuelati et in
illo: oportet vos nasci denuo. Adiu-
um. i. vos baptisabim̄ spūsācto.
non post multos hos dies. Joh.
i. hic est qđ baptisat in spūsancto
et hoc s̄m̄ Cris̄. probat a minori
qr min̄ videt qđ (spūs) h̄ ē corpo-
rea sbstancia spūalis et inuisibilē
sicut ē ventus (vbi vult) hoc est
libere qđ habeat liberā sue spiraci-
onis voluntatez (spirat) vndiqz
pflas. Eccīastes. x. lustas vni-
uersa p circuituz pgit spūsa i cir-
culos suos reuertit (et vocē) hoc
ē sonū aspiracōmis (eius audis)
aure corporea. Ezech. i. Audiri
vocē om̄ionis magne post me
(h̄ nescis unde veniat) qr sbstan-
cia eius ē inuisibilē et ideo visu ex-
terioris pcepdomis nescis vias
eius (aut qđ vadat) Eccīastes. x.
ignorās que fit via spūs et qđ raci-
one cōpīngātur ossa in vētre pre-
gnantis. Sed cōtra bene sentif
qđ ventus flas ab aquilone tendit
in meridiem et eōuerso et ventus
flans ab oriente tendit in occiden-
tem et eōuerso. ergo nō est verū
qđ ponitur i fili posito. R̄ndendū
ē s̄m̄ Cris̄. sicut dictū est qđ quis
in signo pīpiaſ vñ venit aut qđ
vadat flatus vēti-tamē non scit
cā agens cū determinata pīpīcōe.

A definiat locus eleuacōis ei⁹
nec scit determinate loc⁹ defectōis.
eius ultra quē flatus ei⁹ non pœ-
dit ⁊ q ad hoc s̄m Crisof. dicitur
Nescis vñ remiat aut q vadat ⁊
ideo Eccī. s̄m hām dicit ignoās
q sit via spūs p̄s. Qui p̄ducit vœ-
tos de thesauis suis: qz aliquid est
clausus i nube. aliquid inuisibilis
expāditur i aeris superficie. aliquid
etiam ingredit viscera t̄re: ⁊ aliquid
immittit radicib⁹ vegetabilium ⁊
semp̄apor talis format om̄ia q
in naturis format virtute celi q
eleuaf ⁊ ideo ad spūm sanctū ali-
quā habet similitudiez. hanc at
expositōem facit Crisof. Jo qz vœ-
ritas greca i q scriptus est liber
iste habet sic vœtus flat ⁊ vœc
ei⁹ audis. ⁊ c. ⁊ a hoc simile adap-
tat a more spūtū dices. **S**ic om̄is
est q natus ē ex spū) sc̄z inui-
bilis format in formā quā dat
spūssand⁹ ⁊ est sensus magis
videt qz tibi nota sit via ⁊ virtus spi-
ritus incorporei qz illum salte au-
dis istū autē nec vides nec audis
⁊ illa est tibi nō cognita ⁊ igno-
ta cū tamen scias qz om̄is dat for-
mas naturales nascentib⁹. ergo
qz uis ignores spūm sanctū: scire p̄
simile inducū poteris qz ipse no-
uas formas vñmas dat om̄ib⁹ a
se gnatis ⁊ qz talis spūs in bap-
tismo opatur: scire poteris qz bap-
tisati in nouas formas filioꝝ dei.

regianf hec exposicō Crisof. ⁊ est
vera i Italīs Aug⁹. autē ⁊ bede ex-
positōes fuit iste. ita qz p̄bet a mī-
noī ⁊ a simili posito. **S**ic hoc qz
dicit. **S**p̄vbi vult. ⁊ c. ⁊ fit rādo
p̄cedēciūz ac si dicat nō mīreris
quia dixi tibi op̄it̄os nasci de
nuo qz spūssand⁹ vbi vult. ⁊ li-
beram h̄z deitatē. i. Cor. xij. **H**ec
om̄ia opatur vñz atqz idem spūs
diui. sin. prout vult: spirat h̄z est
aspiracōmis sue dat grām ⁊ effe-
ctū ⁊ formā ⁊ illius qdem vœc au-
dis triplicat̄ sc̄z in sc̄pturis lectā
in sancto p̄dicatore enūciatā ⁊ in
renato ostēsam. de p̄mo Apoc. ii.
Qui h̄z aures audiat qd spirit⁹
dicat ecclīs. De secūdo Math. x.
Nō vos estis qui loq̄imini h̄z spūs
patris vestri qui loq̄itur in vobis.
Marc. xij. **N**ō vos estis loq̄entes
h̄z spūssand⁹. Actu. vi. Non pote-
rāt resistē sapie ⁊ spūi qui loq̄ba-
tur. De tercio Galath. iiiij. Quia
estis filij misit de spiritū filij sui
in cordavīa clamāteni abba p̄.
Sicut enī spūs carnalis patris
format filiū in formā patri simi-
lem s̄m naturā ⁊ filij ad p̄m in-
climat affectū ⁊ facit filium p̄m
muocare. Ita spūs p̄ris celestis
in sac̄mēto p̄ grām format bap-
tisatū in formā ⁊ assimilaconem
patris celestis ⁊ mutat cordis af-
fectū ad eum ⁊ mouet ad eum in
uocādū. **S**ic ergo vœtem eius
cuīs ip̄e spirit⁹ causa est audis

et tamē (nescis vñ vñemiat) hoc ē
quō cor illi? itrauit (ā q vadat)
hoc ē quō redierit. qz ipse est na-
tura inuisibilis. vel: vñ vñemiat: h
ē ex qua presimicōne q cōfilio dd
hoc vñemiat: ā quo vadat: hoc est
ad quā b̄titudinē deducat. Job
ix. si vñemiat ad me nō videt eū.
q si abierit nō intelligā (sic est)
vt spūssandus (omis qui natus
ē ex spū) i forma inuisibili forma-
tus in filiū dei cui? vie ignote fūt
tibi q̄uis aliqñ audias vocez ip-
fius quā spūs loqtur p ipm. Ec-
clesiastes. xi. ignoras opus dei q̄
ē fabricator om̄i. maxie autez il-
lud opus ignoratur qd̄ deus fa-
at p seipm. Job. xxxvi. memēto
q̄ ignores opus eius de quo ceci-
nerūt viri. sīm aut̄ omnes expo-
tores idē intendit. s. q̄ sicut natū
ex carne corrūpcōni viciū sbiecta
ē caro viciata. ita natū ex spiritu
viciū purgante est spūs: nulli vi-
cio sbiectus q̄ sicut ex carnali pa-
rente gnācōne primā p legez cō-
cupiscēcie. ita generacōem sc̄daz
bēmus ex celesti p̄r̄ spiritū ḡ
cē. Obicāut autē quidā q̄ sc̄d̄m
hoc homo sc̄us purgatus a pecca-
to deberz generare filiū nō in pec-
cato existentē. qz generauit in for-
via spūs quē habet. q̄ habz spi-
ritusandū. Sed ad hoc in p̄mis-
sis iā est r̄nsum qz om̄is homo in
natura ē adamviciatus. q̄ p hāc
naturā viciata gnāt viciatū q̄ re-

generacōe indigentē. qz hoc na-
tuē viciū non purgat̄ sāditate p
sone q̄dū in natura remanaz lex
cōcupiscēcie. i ideo sic circūcisus
gnāt ppuciatū vt dīc Aug?. tra-
iāes i eū id quo ipse iā caruit q̄ si-
cut granū a palea iā depuratum
gnāt gnū paleati. Ita existens
in ḡcia geneāt eū qui in origina-
li nascit p̄ctō ppter legē concipi-
scēcie ēmanētem in natura vici-
ata a qua nullus libeāt n̄ per ēge-
nerantē spiritū gracie. q̄ hoc ē qd̄
d̄ns p̄baē intēdit q̄ instruere in
codemū q̄ patet q̄ subtil̄ valde
q̄ r̄nabilis est hoc doctrina (Re-
spōdit m̄codemus q̄ dīx̄ ei) ad
huc carnal̄ q̄ opa spūssandi nō i
telligēs. i. Cor. iiij. animal̄ homo
nō p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei. stu-
dia em̄ est illi q̄ spūsalit examia-
tur (Qūo possunt hec fieri?) q̄a
carnalibz cogitacōibus plen?
vt dīct Aug?. nō n̄isi carnalem
meditabat gnācōem. p̄ma Co-
rinth. xij. Cū eēm p̄uulus loque-
bar vt p̄uulus sapiebāt p̄uul?
q̄ attēde reuerenciā m̄codemī. q̄
nō ztradicat neq̄ iſultat h̄ vt stu-
diosus modū inq̄rit. sc̄ies verba
xpi esse vera q̄ cū effectu. h̄ modū
nō zſiderās q̄ in mēte semper ha-
bēs qd̄ premisit: Sām? quom
am a deo vñemisti magister: q̄ a
deo vñemēti ztradicēdum nō fui t
(R̄ndit ih̄s q̄ dīxit illi) alcūs ad
huc n̄ intelligētez illuinādo dīc āt

tria quoꝝ p̄mum est q̄ p̄ modū
redarguōmis ad sc̄pturā intelli-
gēdā mente eius reducīt. sc̄dm
est ꝑeius q̄ a deo exiuit sermōni-
bus simpliciſt est stādū q̄ simpli-
cā q̄ firma fide est illi credēdū. q̄
ad intellectū verbor̄ eius nō veni-
tur m̄si per fidē. tercū est q̄ p̄ ali-
quā rācem intelligēdi dīcta oñ
dit p̄ terrenā similitudinē ꝑuis
diuina nō p̄fecte in terrena simi-
litudinē doceri possint. dicit ergo
(**Tu es magister**) q̄ scripturā do-
ces (in israhel) vbi not̄ est deus
q̄ dīma in sc̄ptura p̄signata legū-
tur p̄s. **N**otus in iudea de? in is-
rahel magnū nomen eius (q̄ hec
ignoras) quasi dicat hoc est mi-
nū q̄ ista p̄signata in scripturis
nō intelligis. **I**sa. xxxiiij. **V**bi est
kratus vbi legis verba ponderas?
Hoc est q̄ iudeis dicit xp̄us. **J**oh.
v. **S**erutamī sc̄ptuās q̄
ille sunt q̄ testimoniū phibet de-
me in quib? vos putatis vitā ha-
bere ppter qđ q̄ ipse philipp? di-
xit. **J**oh. p. **Q**uē scripsit moyses
appbete inuenim? ih̄m filiuꝫ. **J**o-
seph a nazareth. mīrū est égo ꝑ
hoc mīgr in israhel ignorauit. **S**z
hoc est qđ dīc ap̄s. ii. **C**or. iij.
Cū legit̄ moyses vēlamē est pos-
tū supra cor eoz. tam̄ hic latē ter-
reducīt mente iphi? ad sc̄pturā
intellectū. (**Amen amē dico tibi**)
Sc̄dm est in q̄ ei qui a deo remi-
dicat esse p̄ om̄ia credendū. **D**icit

égo (q̄) noſego ꝑ apli ꝑ discipu-
li mei q̄s informau. **J**oh. xv. **O**m-
nia queūqz audiui a patre meo
nota feci vobis. **J**oh. p. **V**nigem
tus filius q̄ est in finu pr̄is ipse
enarravit. nos égo h̄ é ego ꝑ q̄b
enarravi (qđ sc̄im?) v̄erissimō mō
sciendi q̄ per modū reuelacōm̄is
sp̄us est. q̄ om̄is hūana fallit co-
gitacō p̄s. **E**go dixi i excessu meo
om̄is homo mēdar. s. q̄n p̄ sp̄um
humanū cogitacōem excessi om̄is
hō mēdar. **R**ō. iii. **E**st at de? v̄er?
om̄is hō mēdar. **S**ic ergo hoc qđ
v̄ellissē sc̄im? (loqmur) dīc tamē
alia glo. q̄ p̄ hoc ꝑ pluralit̄ dicit
loqmur innuit mīsteriū tr̄tatis
Joh. xiiij. **E**go in p̄e ꝑ pater in
me est. **J**oh. xiiij. **N**at in me ma-
nēs ipse fac opa. **E**t qđ vidim?
testamur) q̄r testimoniū nō est
mīsi devisi. **J**oh. viij. **E**go qđ vi-
di apud p̄em loqr. sc̄it at q̄rest
sapia gemita. v̄idit om̄ino q̄oia
nuda fūt ocul̄ ei? **H**eb. iiij. **O**m-
nia nuda ocul̄ ei? ad quē nobis
hmo. **S**at autē in seip̄o v̄idit
eo in p̄e ꝑ apli v̄iderūt in ip̄o
in ḡch̄s ꝑ miraculis. **J**oh. i. **V**idi
mus gl̄am eius gl̄am q̄s v̄migei-
ti a p̄e ꝑ iō apli sciuerūt v̄iderūt
Heb. ii. **C**ontestāte deo signis
portētis ꝑ varijs virtutib? ꝑ spi-
rituſandi distribucōibus sc̄dm
suā volūtate (q̄ testimoniū n̄m
nō accipitis) ꝑ h̄ est in cōueniēs
q̄n excep̄io w̄n hōtes nō hētūr.

Jobis.ij. qd vidit et audiuit h
testatur et testimonium eius nemo
accipit. hoc autem puenit ex hoc quod il
le quod testificatus est cum suis pauper
apparuit et ideo veritas ipsius co
tempta fuit. **V**nde Job. viii. di
xerunt. Tu de te ipso testimonium p
bibes testimonium tuum non est ve
nu. **J**obis. v. ego enim in nomine pa
tris mei qui non receperisti me. Causa
autem huius est ut dicit glosa. quod car
nales estis (si terrena dixi vobis)
Tercium est in quod reducit ad mentem
similitudinem terrenam cuius opaci
onem non crediderunt et hoc est quod
dicat: si terrena dixi vobis: sed si
militudinem spiritus terreni quamvis
spirat et format naturalia ad simili
tudinem spiritus sancti (et non creditis)
spiritualia ad similitudinem terreno
rum sumpta quod sic dicit Gregorius. Re
gnum celorum ideo terrenis simile esse
dicat quatenus ex his quod animus
nouit surgat ad incognitum quod non
nouit et ex his quod vobis dicitur quod si
cofricatur icalescat supernatura
lia eius ut dicit dyonisius non pos
sunt a nobis cognoscari nisi per terre
norum similitudinem: **S**i ergo: si
militudine terrena posita non ad
huc creditis cum tamen sed simili
tudinem eorum credere deberetis (quod
mo si dixeris vobis celestia) fine ter
renorum similitudinem (creditis)
quod nullum non credetis. **S**apiens
ix. difficile estimamus quod in terra
sunt et que in prospectu sunt estimamus?

cum labore et quod in celis sunt quod sine
stigabitur sic ego legi sed Christus.
Augustinus. autem dicit quod terrena quod di
xit fuerunt quod dixit. solvite templum
hoc. hoc enim dixerat de solvendo cor
poris terreni sic supra expositum est
sed prior exposicio est convenientior.
Job. xxxviii. Nunquam nosti ordi
nem celi et rationem eius pones in ter
ra. Racio enim celi in terra ponitur
quod celestia ut dicit Gregorius. simili
tudinibus terrenis comparantur. **E**t
nemo ascendet in celum. **H**ic decla
rat baptismum per effectum quo per
baptismum celum appetit et dicit tria
possibilitates in celum sine baptis
mo ascendendi possibiliter per filium
verbis in celum venientem. et causas
huius ostendit esse similitatem verbi i
carnati. dicit ergo: et nemo ascen
dit: hoc est ascendere poterit: in ce
lum: quod qui terrena et concupis
cie habet natitatem in celum non ascen
dit: quod hoc peccatum originale tra
xit quod padis clausit. **I**. Cor. xv.
Caro et sanguis regnum dei non
possidebunt et corruptela incorrup
telam non possidebit. **S**eneca. iii. che
rubim et flammam gladii colloca
vit dominus ad custodiendam viam lig
am vite et ideo accessus non patet fi
liis primi adam. quod caro de carne nati
sunt: sicut in animalibus est dictum (non
quod descendit de celo) hoc est visibilis
in forma servi apparuit per hoc ut
dicat Augustinus. descendit baruth. iii.
in terris visus est et cum hominibus

cōuersatus est b̄ est ad similitudinē hominū in forma hominis factus: opera cōne spūssandi et ideo de corpore eius integritate fuit omnes qui eādem formā spiritus in bapt̄is no acceperunt. **Dic** enī ipse dēscēdit Rō. viii. Ut sit ipse p̄mōgeitus in multis fr̄ib⁹ p̄s. **A**fūmo celo egressio ei⁹. **Eph.** iiiij. Qui dēscēdit ipse est q̄ et ascēdit ut adipleret omnia. **Oia** autē ad iplēnit qm̄ omib⁹ elat̄ formā suam per sp̄m̄ adop̄cōis indidit donec om̄s occurriam̄ in virū p̄fēctū in mēsuraz etatis plenitudis xp̄i vñ glō dīc. q̄ ascendit h̄m̄ q̄ h̄o q̄ sic h̄ib⁹ formā filiacōis coicauit p̄ quā in celū exaltat̄. dēscēdit autē h̄m̄ q̄ de⁹ q̄ sic i formā hūana visibilis apparuit ut h̄ib⁹ bus formā daret dīmā. vñ glō. hoc p̄tinet ad scđam natitatē in sp̄ū q̄ nemo i xp̄o ad p̄m̄ ascēdit nisi q̄ ex sp̄ū nascit̄ (fili⁹ h̄ib⁹ q̄ est in celo) h̄m̄ q̄ deus et iō ecīā filij adop̄cōis adoptui in celo efficiūtur p̄ formā filij naturalis et sic om̄s fibi cōformes saluātūr et null⁹ aliis. **Nich.** iiij. Ip̄e ascēdit p̄andēs iter ante eos. **Isaie.** lxij. Quis est iste q̄ venit de etom tunc vestibus de bosra. **Iste** formosus in stola sua ḡrd es in multitudine fortitudis sue. **Mirabilit̄** enī formosa est stola sanctor̄ qn̄ tota vestis xp̄i in forma est filij q̄ est forma gracie quā spūssanda?

in omnib⁹ sanctis formauit p̄ ad op̄cōem. **Ysa.** xljx. **Vnu** ego dīc at dīs. q̄ h̄ib⁹ omnib⁹ velut ornatō vestieis et cārūdabis eos tibi velut sp̄osa p̄s. **A**mid̄ lumie sicut vestimentō. vñ Aug⁹. dat si militudinē istius locūcōis sicut si aliquis nud⁹ descendere de monte et reascēderet vestitus: dicereb⁹ q̄ nemo descendit de monte nisi q̄ ascendit in monte et eōuerso nemo ascendit in monte nisi qui descendit de monte: filius hominis: glō. cū dicit filius hominis ascēdit dat nobis ascēendi certitudinē cum filij hominū sim⁹: qui est in celo: in forma dei quā largitus ē nobis. **Amos.** ix. Qui edificat in celo ascensiōem suam et fasciculū suū in terra fundauit fascicul⁹ autem su⁹ sunt electi. **Jere.** xxij. Celum et terrā ego impleo. **Ysaie.** lxvi. Celū michi sedes est et terra scabellū pedum meorum. **H**unt autē quidam qui querūt utrum hoc qđ dicitur hic conueniat christo scđm̄ humānā naturaz vel diuinā aut scđm̄ vtrāqz. **Si** scđm̄ humānā. **C**ontra illius non est descendere qui i infimo fuit humilitatis. **Si** autē scđm̄ diuinam. **C**ontra illius nō est ascendere qui i sumo est maiestatis. **Si** scđm̄ vtrāqz aut diuifim aut iunctim. **Si** diuifim. Aut ergo fit q̄ natura hūana descendit et tūc sequitur idē q̄ prius et tūc ecīā diuina.

ascendit qđ ecā prius ostēsum ē
ēē in cōueniens. Si autē hūana
ascendit hoc quidē esse possz aliq
modo h̄m ascensū locā s̄ tūc d̄me
descendere nō cōuenit. qz humili
ari nō potest qz ē vbiqz. Ad h̄
aut nō est difficile r̄ndere qz hoc
qđ xp̄us de se dicit h̄m vtrāqz na
turā p̄t ip̄e vñū corpus ē cum o
mibus electis. Sic ecā racōe for
me filij quā opacōne spūssandī
habet ille h̄o q̄ dicit xp̄us fibi in
ditā h̄m vñionē faciētez ee psona
le. a rōne eiusdē forme quā p̄ ad
opconem h̄nt mēbra eius ē ascē
dere in celū. racōne autē forme di
uine in q̄ visibil apparuit: h̄o in
largiēs suā dēitatē ē descēdere nec
ex hoc seq̄t q̄ dēitas humiliata
fuerit. et r̄stricta localis que est
vbiqz. q̄ in illo descēsu nec omix
tionē passa ē nec mutacōem sed
aliquid in se assumpfit qđ p̄us
nō habuit q̄ alicui se conforma
uit in natura assumpta cui p̄us
aformis p̄ naturā non fuit. racio
ne cui? inferius apparuit h̄m qđ
prius nō apparuerat q̄ hoc modo
venit. In celo aut semp fuit ē et
erit p̄ dimitatē. Et q̄ quidam di
cūt q̄ nemo ascēdit in celū p̄pria
vtute nisi q̄ descendit de celo vero
est. qz om̄is qui ascēdit vtute ip
suis ascēdit q̄ ip̄e solus per virtu
tem suā p̄pria ascendit. Et iste
ē intellectus istius lrē catholicus
q̄ ver? (Et sic mōses) Hic dat

principiū p̄ qđ baptisim opat
regnacionem. hoc enī passionis
xp̄i est sacramentū q̄ dicit duo. s.
figurā passionis q̄ misteriū fidē
de figuā passiōis dīc: Et sic mō
ses: Numeri. xx. fac serpente ene
um q̄ eige eū in palo q̄ pcussus
asperxit eū viuet. Iste serpens
eneus qm̄ mibil veneni habuit s̄
multū sonoritatis. qz es sonori ē
fiḡt xp̄m similitudinē habentez
in forma hūana cū venenatis. h̄
ē peccato viciatis: mibil tamē ha
bitu veneni siue p̄cti. Erectio autē
eius in palo erectōne xp̄i signifi
cat in cruce. Et aspectus in eū: est
intuitus fidei ad xp̄m pacientē q̄
h̄ fidei aspectus sanat credetes q̄
hoc r̄agit h̄ in figura. q̄ passio et
sanguis xp̄i in regnacionis sacra
mēto opatur. Rō. vi. Consepu
ti sumus cū illo per baptisimū in
mōrte. vt quō surrexit xp̄s p̄ glo
riā patris. ita et nos in nouitate
vite abulemus. Col. iii. Mortui
enī estis q̄ vita vñā abscondita ē
cū xp̄o in deo. Iste serpens eneus
ere sonoro. q̄ in cruce p̄edens oia
sonuit q̄ erat necessaria ad sancti
tēti eorū qui percussi fuerāt a lī
guā serpentis antiq. Luce. xxiiij.
pater ignosce illis q̄ nesciūt qđ
faciūt pater in manū tuas cōmē
do spiritū meū q̄c. Vñ ecā centu
rio audies sonū hui? eris: glori
ficauit eū dices Math. xxvij. re
re filius dei erat iste. figuā autem

serpētis eligit qz serpēs p̄e om̄i
b? alijs caput habet mobile ita
ecia q̄dīrecte a tergo respic̄ta h̄
fibi natura dedit ut possit post se
occasiōes accidētes suo lōgo cor
pi respicere: et sic p̄ cārāspēxionē
dicit esse prudētes animal in bono
vel astutū in malo de bono qđem
dicit. **Matt̄.** x. Estote prudētes
sicut serpētes de malo autē. **Gen̄.**
iij. Serpēs erat callidior cunctis
aiantib? terre et ideo serpēs et xp̄o
et dyabolo atf̄bunt. Xps em̄ to
ta longitudinē sui corporis aspergit
et occasiōes p̄ctōz abstulit. dy
abol? totū corp? humānā geneis
ifecit. Apprietas at serpētis sup
mathau et lucā sunt nōte h̄ est qđ
dicit. **Hic** moyses (exaltavit ser
pētem in deserto) p̄ qđ eduxit po
pulum. **Deuterono.** viij. Ductor
tuus fuit in solitudine magna at
qz terribili in qua fuit serpēs fla
tu adurens et scorpio: et dyppas
que solitudo mūdum significat
cum dyaboli m̄fidij̄ temptans
per astūcias est flatu adurens
retro pūgens in penis et an blan
diens p̄ delectamēta qui exhibet
est scorpio libidiem autem accē
dens et cōcupiscēciā excitans.
Est dyppas que quē p̄cutit īde
finēter fitit. vnde sequitur (ita ex
altari) ī cruce (op̄ortet) hoc est
oportū est ad conueniētem re
dempcionū (filium hominis) qz
in hoc passus est i quo filius ho

minis est. **Johānis.** xij. Ego si
exaltatus fuero a terra omnia t̄i
bam ad meipm p̄s. Exaltare dō
mine in virtute tua cantabim? et
psallem? virtutes tuas. **Johāis.**
vij. Cum exaltaueitis filiū homi
nis tūc cognoscetis quia ego sū
erist? exaltatus a terra maximā
sue cognicōnis virtutem ostendit
tani ī celo q̄ in terra q̄ in
mortuis qui erāt ī inferno. Et
ideo sic dicitur philippē. Secūdo.
Hibi curuatur om̄e genu celesti
um terrestriū et infernorū et om̄is
lingua cōfiteat hibi quia ip̄e
est ī gloria patris. **Can.** viij. Di
xi consēndā ī palmā et compre
hendam fructū eius. Fructū em̄
redempcionis apprehendit per vi
ctoriam palme crucis. **Vt** om̄is
qui credit. **Hoc** est ī quo po
nit similitudinē ad respectū qui
respiciebat ad serpētem erectum
Hic em̄ per fidem respic̄tur ad
cruifixū et hoc est q̄ dic̄t ois q̄
credit: hoc est qui ī fide forma
ta respic̄at et tendit (in ip̄m) hoc
em̄ est vt dicit **Augustin?** Cre
dere ī ipsum. Nam fide informi
et demones maliqz credunt qui
dem et non saluātur. **Jacobi** secū
do. Deniōes credunt et contremi
scunt (nō pereat) propter virus
atiqui serpētis fibi infusum (sed
habeat). **Iam** antidotū p̄ graciā
recipiēs (vitam eternā) p̄ bapti
simū receptū ī fide crucifixi et hoc

significatū est. **E**xo. vii. vbi ser-
pes moyſi deuorauit serpētes ma-
gorū. **A**p. xvii. filios tuos nec
draconū nec venenatorū vicerūt
detes. misericordia em̄ tua adue-
niens sanabat illos. **H**ed tunc
q̄ritur de h̄is q̄ fidem habet for-
matā. i tamē p̄iunt i nō r̄cipiūt
vitā eternā q̄ nō p̄seuerat. **M**a-
thēi. i. qui p̄seuerauerit usq; in fi-
nē hic saluus erit. **A**d hoc dicen-
dū q̄ habens fidē formatā nō pe-
rit s̄ saluatur s̄m hoc q̄ b; ap̄d
se causā salutis i si pibit hoc nō
ē ex insufficiencia fidei q̄ p̄ dilcoez
opatur s̄ ex hoc q̄ nō perseverat
i hoc ē vera soluō. dicit tamē q̄
dam q̄ salus ē fidei nō fidei **T**hi-
mothēi. i. **C**aritas ē de corde puro
i conscientia bona i fide non fi-
cta hoc ē fragili. dicunt ergo q̄ fi-
des fida ē duplicit. **H**i em̄ non
credit nō est fides. si autē credit
i nō amat formata nō est. si aut̄
credit i amat i nō perseverat di-
cūt q̄ fida ē i ideo nō saluat. **H**ec
autē soluō non tm̄ falsa ē s̄ eī
am heretica q̄ cū fiduz nō ponat
alicqd sequit ex hoc q̄ q̄ntumcu
qz sanctus s̄m p̄ntem iusticaz fi-
dem̄ veraz non habeat i constat h̄
ē falsū. q̄ aliqñ verā i forciorē
q̄ ille q̄ p̄seuerat. **A**poç. ii. **M**en̄
to vnde exacerbis i p̄ma opa fac-
q̄d nihil ēt didū si p̄ opera salu-
tem non meruisset. **T**enēda ē er-
go prius inducta soluō. **Q**ueit.

aūt **C**ris. q̄re d̄ns nō apte dixit
mico demo de sua passione s̄ per fi-
gurā latentē significauit. **A**d h̄ec
aūt q̄re induxit similitudinē ser-
pentis i non alteri nō horribilis
aialis cū talia in multis sacrificiis
is suā passionē significatiibus i
veteri lege describat. **A**d hoc r̄n-
detur s̄m **C**ris. q̄ d̄ns suā passio-
nē vt medicinā peccati i vt p̄sig-
natā in lege mico demo amico suo
voluit declarare. vt medicinā aūt
nō declarar; n̄ ostēderet q̄ exclu-
deret p̄mī serpentis venenū. opos-
tet autē medicinā in eadē natura ēē
cū egro vt ex sc̄pō intelligat q̄
liter egro sit sbuemendū i ideo
oportuit xp̄m simile carnē habē-
cū h̄is quibz venenū est infusū.
i sicut se p̄ veritatez assimilauit
bōm̄ saucō in omnibus p̄ter pecca-
tū ita eā curā debuit ostendere ad
similitudinē eius qui p̄ma causa
fuit p̄cti. **Q**d̄ vt melius intelliga-
tur oportet nota ē q̄ alit curat in
fectio veneni: i alit alia infirmi-
tas. **I**nfectio em̄ veneni curat p̄
tyriacā que sumit de serpēte hoc
ē de carnis ossib; i hūore ser-
pentis veneno i ideo sicut ē ser-
pens venenās ita ē serpēs venena-
curās. i ideo exclusio veneni p̄mī
suumēter nō ostendit nisi per cu-
ram serpentis sc̄di. **A**lia autē aia-
lia q̄ in lege offerūtur nō signifi-
cat hoc modo vt medicinā passi-
onē cristi. s̄ poius significant vt

oblações factā p̄n ad recōaliaciō
nē iō hoc mō passio xp̄i vt anti
dotū atra venenū primū nō signi
ficat nisi p̄ serpentē moyfi. **Sic**
enī serpēs moyfi similitudiez ha
buit serpētis venenati et tam fuit
antidotū atra illū. Ita xp̄s simili
tudiez habuit carnis p̄cti et tam
antidotū fuit coñ p̄cti. **Rō.** viij.
Misit filiū suum in similitudinē
carnis p̄cti et de peccato dānauit
p̄ctū in carne. **Glo.** h̄ est de filiu
dine p̄cti dānauit hoc est deleuit
p̄ctāvū. **Sal.** iij. **Xp̄us** nos rede
mit de maledicō legis faūs p̄ nob̄
maledicūm h̄ est maledicō p̄mo si
milis. **A**d h̄ autē q̄ q̄rit quaē in
ducāt p̄figuratū in lege. dicendū
q̄ p̄ito in lege loq̄bat et iō eū ex
hijs q̄ fuit legis ad fidē passiōis
manuduxit. **S**z adhuc q̄rit. **Cri**
sos. q̄re dixit exaltai et nō suspēdi
tū dicat. **Job.** viij. **S**uspēdiū ele
git aia mea et morte ossa mea. **A**d
hoc autē dicendū videt q̄ suspē
diū sonat hororē. exaltacō aut̄ p̄
cruce sonat effūs crucis honesta
tē. q̄r̄ crux exaltat et ne hororē n̄ p̄
codem? adhuc i fide pusilli dixit
exaltari p̄ suspēdi. **Job** aut̄ spūa
lis amplectēs crucis suppliciū et
obprobriū posuit verbiū suspēfio
nis h̄ est ergo qđ dic. **Sic** ei de
us dilexit mūdō p̄bat om̄ia q̄ di
xit a fine sue legacōmis et est sc̄da
p̄scapituli. diuidit autem pars
ista in tres p̄tes. **I**n quarū p̄ma

ostēdit finē sue legacōmis scilicet
bōm sanctificacōem et salutē. **I**n
seunda huius salutis ostendit vi
am ibi: qui credit in eum nō iū
dicat. **I**n tercia autē ostēdit vie
illius causā ibi: hoc autē est iudi
cū. **I**n p̄ma harū duo facit p̄mo
enī ex mouēte p̄rem ad missiōnē
on̄dit q̄ nō misit salutē mittēdo
intēdit. **I**n secūdo hoc p̄ finē ip̄si
us missiōnis ex parte missi pate
fecit. **A**dhuc in p̄ori harū duo fa
cit in quorū p̄mo dilectōem mit
tētis circa missum in signūz dile
ctōnis eoz ad quos mittitur ex
aggeat. **I**n secūdo finē quē i mis
siōne intēdit declarat dicit ergo
dilectōem premittēs. **Sic**: hoc
est intētū d̄ dilexit mūdum
ad quē misit filiū. Et q̄r̄ hoc euā
gelī legitur in sc̄da feriā p̄tētē
costes notātūr i verbo isto q̄tuor
deus diligēs. dilectō et mundus
dilect? et modus dilectōnis im
portatus per hoc q̄diciat sic. de? er
go est de? pater q̄ ex paterno af
fectu dulcissimo sapiētissimo for
tissimo dilexit. dulcissimo quia ami
ritudinē in dulcedinem couerit
sapiētissimo quia tam sapienter
mundo p̄uidit. **S**ed et fortissimo
q̄r̄ per dilectōez sic fortiter a for
tissimo dracone et leone mūdum
eripuit. pris enī affect? et dulcis
est et sapiēs est et fortis est et im
mutabilis est. dulcis est ut allici
at dulcēs. sapiēs est ut p̄suadeat.

fortis ē ut trahat. de primo Sa-
pien. xvi. substācia em̄ tua dulce
dimez tuam quā in filios habes
ōndebas. Proverb. i. En pfero
vobis spiritū meū. hoc ē dilectio
nē meā. Eccl. xxiiij. spūs em̄ me
dulcis et hereditas mea sup mel
et suauū Sapien. xij. O ḡlonus
et suauis ē spūs tuus in nob̄ do
mine. b̄ gustauit ionathas fili
us colube. hoc ē dilcomis spūssan
di et dixit. i. Reguz. xiiij. gustauit
paululū de melle isto. hoc ē de pa
tris dulcedine et illuminati sunt o
culi mei. de sapientissimo affectu
dilexit q̄rā sapient̄ de redēpcōis
mō cogitauit. Rō. xi. O altitudo
diuinarū sapiēcie et sciēcie dei ic.
q̄s em̄ cognouit sensū dñi. Ysa
ye. xl. cū q̄ in h̄t cōfiliū et instruxit
eū et erudiuit eū sciēciam et viam
prudēcie ōndit illi. vñ Aug. de
se dicit in libro de cōfessionibus.
nō faciabar illis dieb̄ dulcedie
mirabili cōfiderāē altitudinē ōhi
h̄i dñi sup salutez generis huma
ni Mirabil est facta sciēcia tua
ex me cōfortata ē et nō potero ad
eā. Mirabile em̄ cōfiliū sapiēcie
fuit q̄ cū homo supbus cupiens
et nō valens fieri sic deus cecidis
set: ipē sic homo fieret et p̄ assump
tam carnē lignū notās p̄ qđ ceci
derat p̄ lignū h̄omem redimēt et
imōritatis gloriā qua nudatus
fuerat redderet h̄omim p̄ gloriā re
surrectionis. h̄ac em̄ sapiēciam

nō nisi sūme sapiēs poterat cogi
tare. sic ergo sapientissime dilexit
dilexit ecia ex affectu fortissimo
cui nec mors nec mortis autor.
nec infernus resistere potuerunt
Cañ. viij. fortis est ut mors dile
ctio dura sic infernus emulatio.
aque mul. nō po. exti. cai. Numci
xxiiij. Cui? fortitudo ē sicut rino
cerotis. Job. xij. Apud ipm est
fortitudo et sapiēcia. sic ēgo deus
pat̄ diliḡt vt alliciat te fui amo
ris dulcedo. vt caueat tibi fui a
moris sapiēcia. vt eripiat te fui
amoris fortitudo et hic ē patern⁹
affectus: dilexit: hoc ē dilcomē a
se p̄cedere fecit et ideo legitur b̄
euangeliū in festo spūssandi. q̄a
tūc sollēnit̄ festū in quo spūs
sanctus vt dilcō p̄cedit in mun
dū. Dilcomis em̄ verbū trāstitiū
ē et transfōnem spūs importat q̄
spūssandus a prē p̄cedens trāfit
in mundū vt mundū sanctificet.
Semper em̄ transfit dilectio a dili
gente in dilectū. et ideo ecia b̄ sig
nificat dilcō transfire in mundū cū
dic̄t: deus mundū dilexit: Dilcō
aut̄ est spūssandus. q̄ celebrat̄
festū trāitus spūssandi in mundū
diligento ergo mundū mittit di
lcomē suā in mundū vt ipsa di
lcone mūdus afficiat doceatur re
pleatur et couertaf. Afficiatur in
spū amoris. doceat̄ in spū verita
tis. repleat̄ in spū plenitūdīs fo
talis Conūta in spū patris ad

se omia cōgregātis. de p̄mo horū
dicit **C**añ. v. **V**ulnerata caritate
ego sum m̄ltum enī caritate dñi
amoris affectata fuit q̄ se s̄erit p̄
fide esse vulneratā. hinc est q̄ ad
sodales amici hoc est ad āgelos
clamās dicit. **C**añ. v. **R**ūciate di
lō meo. q̄ amo ē lāgueo. Amās
est amore vulneratus q̄ si cito ex
amato nō assit cōsolaciōis remē
diū lāgues destituīt q̄ extasim pa
tif. dyomis? de dīno amore Est
āt q̄ extasim pacēs diūm? amor
q̄ nō finēs amato ēs iphi? esse sui
ipsoꝝ. q̄ totos ipsoꝝ trāspomit
in amatum. sic enī profundissē
afficit. affectatos autem docet in
spū veritatis **J**ob. xiiij. **C**ū veneit
ille paclit? spūs veritatis docabit
vos omia q̄ fuggeret vob o. q. d.
vō. facile enī fuggerit amanti q̄
amor ipse noticia est **J**ob. xxxij.
Sp̄s est in vob? q̄ inspiracio al
tissim dat intelligēcā. hinc est
q̄ dilectō em vt ignē nobis deus
immittit q̄ ignis ardet q̄ lucet.
Ardet afficēdo q̄ lucet erudiēdo.
Tren. p. De excelsō misit ignē in
ossib? meis q̄ erudiuit me **A**dū.
ij. Apparuerit illis dispartite lin
gue tanq̄ ignis vt afficēt ignis
figua vt erudiret. replet em affe
ctatos necnon q̄ eruditos fōtali
fuorū vnoꝝ plenitudie **S**api.
p. **S**p̄s dñi cōpleuit orbe terrarū
q̄ hoc q̄d cōtinet oia scienciā hz̄o
ca. idest celū q̄ orbe replauit do

mis gracie q̄ celū q̄d oia cōtinet re
plet domis gle. domis suis angelī
cā restaurās ruimā p̄s. Repleti su
m? mane mia tua cōexultaui? q̄
delectati sumus. **A**ctu. ii. repleti
fuit oēs spūs sancto q̄ cōperūt loq̄p
ut spūssancē? dabat elo qui illis
Job. xxxij. **P**len? sum f̄monib?
q̄ coartat me spūs vteri mei en̄e
ter me? quasi mustū absq; sp̄ita
culo q̄d lagūculas nouas disrū
pit sic q̄ de spū dilectionis cōcep
tū gaudiū nec corde teneri valet
nec ore exp̄m. **D**ic autē repletū
mūdum ad p̄m̄ dūertit celeste
q̄ rēducit q̄ spūssancē? ad hoc in
nos p̄ dilectōeꝝ dei p̄cedit vt nos
ad fontem rēducat dīlōmis p̄s.
Sp̄s tu? bon? deducet me in ter
rā rectā **I**sa. lxij. **S**p̄s dñi du
ctor ei? fuit sic eduxisti p̄plū tuū
vt faceres tibi nomen gle Eze. i.
Cū eleuaētur spūs de teria eleua
batur piter q̄ rote sequētes eum
spiritus enīvite eāt in rotis **D**ic
ergo dilexit mūdum. mūd? autē
vt plato dīc īdeo mūdus dicitur
quia mūdissimo exēplari forma
tus a deo exiuit. **H**oc eā? in libro
de cōsolacōne philosophie mun
dum mente gerens pulchrum
pulcherrim? ip̄e: q̄ sic notatur q̄
mūdus si vere mūdus est sit mū
dus quidē mūdicia sanctitatis si
militudis q̄ pulchritudinis. sācti
tatis vt p̄mā quā ab innatē alii
deo mūdiciam cōcepit retineat.

Similitudinis ut p̄maginez di-
uinā retineat et cōseruet. pulchri-
tudinis ut honestatē preferat et
lestis cōuersacōnis. **D**e mūdicia
quidē dicit **L**euit. xix. sancti esto
te qm̄ ego sanctus su. **L**uc. i. In
sanctitate et iusticia corā ipō om̄i
bus dieb? nostris. pfecta em̄ sa-
citas pfecta ē mundicia et ab oī
in̄qnamento libera sic dicit **D**yo-
misius **D**e similitudine aut̄ dicit
Gen. i. faciam? bōinem ad yma-
ginē et similitudinē nram **E**zech.
xxviii. Tu signaculū filititudinis
plenus decorē in delicijs padisi
dei fuisti. vñ violas sanctitatē per-
imundicaz et dissimilitudinē re-
cedes a similitudine dīma nō est
aliqd de mundo s̄m q̄ h mund?
sumitur qr ille ē mūdus quē dile-
xit et in quē pulchritudinē suam
cōgessit. **P**ſ. Pulchritudo agri-
mecū est q̄ floret celesti cōversaci-
one. **J**udith. x. Cui dīs addidit
splendorē. qr om̄is ista cōposicio
nō ex libidinē s̄ ex virtute pende-
bat ibidē. Incredibili pulchritu-
dine oīm oculis eāt ḡciosa **S**ic
ego dilexit mundū. **D**eut. xxxii.
dilexit populos ones sāci in ma-
nu sua fuit. **I**lere. xxxi. In carita-
te perpetua dilexi te. ideo attraxi
te mīserās vnde ecia non tñ dile-
xit s̄ vinculo dilcomis sibi mūdū
attraxit. dilexit autē sic (vt filiū
fū v̄migentū daret) In hoc no-
rat forma et modus dilcomis. s.

qñtū et qualit̄ et ad qd dilexerit
et in q̄-qñtū qr int̄ntū vt filio n̄
p̄ceret. q̄liter vt in morte et i mū-
dū. et in quo vt v̄migentū offer-
ret et ad qd (vt qui credit i eum
nō peat s̄ habeat vi. e.) **D**ic ego
de qñtitate q̄ sic dilexit: vt filiū:
nō seruū non adoptuū s̄ natura-
lez et consubstancialē filiū quē de
corde suo genitū tanq̄ scipm dili-
gebat. **G**regor. Om̄ia erga nos
tue caritatis dilcio vt seruū redi-
mēs filiū tradidisti. **R**ō. viij. qui
ecia p̄prio filio suo nō pepat s̄ p
nob̄ om̄ibus tradidit illū. **Q**uis
ergo nos sepabit a caritate xp̄i-
forte dices q̄ nō fuit filiū dile-
ctus quē p̄ seruo tradidit. **A**d h̄
pater de celo r̄ndet **L**uce. iii. **M**a-
thē. iii. Tu es filiū meus dilect?
in quo mībi bene cōplacui. Con-
stat ergo q̄ placitū est pascens
in amato dilcio. ergo cū in ipō cō-
placuit sibi totus in amore filiū
pascebaf. Inestiable ē ergo si-
gnū dilcomis ad seruū vt filiū
naturalē de corde suo genitū in q̄
eius tota dilcio pascebaf p̄ ser-
uo traderet v̄migentū in q̄ tot?
erat cōgregatus paternus affe-
ctus q̄ si s̄m habuissz vel habere
potuisset: min⁹ istū dilepissz. s̄ qr
hoc cē non potuit tradere illū in fi-
mte dilcomis ad seruū signū fuit
Job. i. vidim? gloriā et gloriā
q̄si v̄migenti a patre plenuz gra-
cie et veritatis. qui sicut basilius

dicat totā hereditatē p̄tis habet
in grācia et gloria et eā cum sc̄do
gemito nō diuisit. **Gēn.**-**xxij.** Per
memetipm iurauit quia fecisti rē
hāc et non p̄e. v. t. ppter me quia
benedices benedicam te. **S̄i** de?
hoc in homine tūtū pendit qñtū
debet homo hāc in deo pendere di
lectōem Ecce c̄ptū dilexit. Qualis
autēt talē filiū et talif tūtū dile
ctū daret in carnis hūilitatez in
vite paupertatē in mortis amāitu
dīmē in crucis cōfusionē de p̄mo
borz **Phil.**-**iij.** Hūiliavit semetip
sum fact⁹ obedies p̄tī formā sui
accipiēs in similitudinē bōim fa
ctus et hītu inuētus est ut homo
et ibidē dī q̄ eximāuit semetip
sui et ideo ppter carnis hūilitatē et
passibilitatē dī minorat⁹ ab an
gel⁹ ps. **M**imūsti ei paulomin⁹
ab agelis. q̄c de sc̄do dī. **iij.** **C**or.
vij. Propt̄ vos egen⁹ fact⁹ est cū
esset diues vt nos illi⁹ inopia di
uites essem⁹. **Zach.**-**ix.** Iste pau
p̄ sedes sup azimam ps. **E**gen⁹ et
paup ego fuz: a iuuētute mea af
fliat⁹ autē hūiliatus et turbat⁹
sum **Math.**-**vij.** **V**ulpes foueas
bñt et volucres celi m̄dos. q̄c ps.
Dūiserūt fibroestimēta mea. q̄c
paup at natus. paupior ouersa
tus. pauprim⁹ fuit i cruce spoli
atus. de mortis amaritudinē dī
Tren.-**iij.** Recordare paupertatis
mee trāgressiōis absyntib⁹ et fel
lis. **E**t iō de morte inflcta a iudeis

dic̄t vua eoz vua fellis et botri⁹
amarissim⁹ fel draconūvīnū eoz
qd̄ m̄ in cruce moriēti vīnea mea
ap̄mauit. **V**ere in amaritudine
mortis fuit q̄ penā mortis in cor
pore et fellis amaritudinē in ore
et aure insultacionē crucifigencū
in oculis sustinuit cōfusionē et
reūdiam suorū iuxta crucē astā
cūm et in narib⁹ fetorem cadaue
rum et p̄cipie fetore ingratitudi
mis eoz quos doceat et quibus
multa miracula fuerat operatus.
p̄s. **D**epulchrū patens guttur
eoz quādō ingrati pro omnib⁹
bōis mala reddebant. de crucis
cōfusionē **Hebre.**-**xij.** Sustinuit
crucem cōfusionē cōtempta. **D**bi
lipp⁹. **iij.** Factus obediens patris
qz ad mortē mortem autē crucis
Sic ergo mortis cōfusionē mor
tis amaritudinem mortis crucis
cumulavit horrore. Attende ego
qñtē et qualis dilectōmis filium
vñgemitū dei patris et dñm ma
iestatis sic humiliai sic depaupe
ran sic affligi et sic cōfundī prop
ter seruū hoc est ergo qd̄ dicātūt
filium suū vñgemitū daret. Ad
quād autē subiungit. **V**t omnis
qui credit in eū non peat sed ha
beat vitā eternā) vt tūtū possit
ēē meritū fidēi et premiū credē
um q̄ libeāti a morte vitam eter
nam adipiscātur. iam autem an
te dictū est quid sit credere in
eūm. hoc enim ip̄i prime exītati

que in filio et in vobis eius est propter
se et super omnia assentare et in hanc
veritatem per dilacionem tendere et ei
dem incorporari. **S**ic credit qui se
totum sue veritati committit et obedit
Isaye. xxxviiiij. **A**lemento obsecro
domine quoniam ambulaueri coram te
in veritate et quod bonum est in oculis
tuis fecerim. et ideo ille quem hoc dixit
non periret sed sanatus longiori inue
mit vitam. **L**uc. viij. **F**ides tua te
saluata fecit vade in pace. eciam non
periret sed liberata a septem demonibus
gratis egit. **M**athie. xv. **O** mulier
magis est fides tua fiat tibi quod pe
testi. et hec eciam non periret. sed libera
tam filiam ab afflictione demonis
saluata recepit. et hoc est quod dicitur non
pereat sed habeat: insuper vita eter
nam) vita incepit non a iam hunc spiritu
alem. non habuanam sed dominam. non
sicut somnum sed sic vigilium. aialis
enim indiget. habuana errat. et ea quae
est ut somnus est ligata. sed intellectu
dualis domina non dormit neque dor
miens est. **D**e animali dicitur. i. **C**
ontra .ij. **A**nimal non percipit
ea que sunt spiritus dei. stultitia enim est
illi quod spiritu aliter examinatur et pro
bat vita spiritualis. habuana autem er
rat et in multis decipitur. **S**apiens
ix. **C**ogitationes mortaliu[m] timide
et incerte perindecentur. corpore cuncto
quod cor. et a. et ter. in ha[bitu] de s. m.
co. et ideo vita habuana quamvis intel
lectualis sit et contemplativa non
potest esse beatam. vita autem dominica in

sancitis quibus in hijs quae sunt dei vi
uat tamen est remissa. et quae si sonno quae
daz pigritie gravata et ligata ita quae
non est libere expedita propter quod ad
vigilandum monemur a domino. **A**la
tice. xxv. vigilare itaque quod. **A**po
calips. iii. **E**sto vigilans et confir
ma cetera quae erant moritura. vita
autem domina eterna in sonis non est
libera ab omni impedimentoo sicut et
ipse qui est vita et fons vite non dor
mitabit neque dormiet. hec autem vi
ta pura est. firma. recta. alta. et dul
cis. **P**ura ut non sit velata. **F**irma
ut fluctuacione nulla sit mota. recta
ut nullo modo sit mixta. alta ut in
toto sit quae. dulcis autem ut sit
placita. quod domini enim per fidem ambula
mus non per spem: non habemus pu
ram intellectualis vitam et dominam non
velatam. i. **C**or. xij. videmus nunc per
speculum ut in enigmate tunc autem
facie ad faciem. nunc cognosco ex per
te. tunc autem facie ad faciem. et ideo
tunc erit pura et intellectualis et dominam
et non sonno ligata visio metis quae
est vita eterna. de firmitate autem
confirmacionis est quod ab ipsa cadere
non possumus. **P**ro. **C**onfirmat autem
iustos dominus. **I**ste in eternum non co
mouebit. **I**ste sicut mos spiritus non
comouebit in eternum. **A**deo enim
firma et certa est veritas quam comouet
non potest. et hec erit vita eterna
nra. **C**ognitio enim veritatis domine
vita eterna est. **J**obis. viij. ut cog
noscat te solus deum verum et quem

misiisti ih̄m xp̄m. hec em̄ est vita
eterna q̄ veritatem autē habet q̄ si
aut est verū aurū q̄d alienē natuē
non p̄mixtū est ita est verā vita q̄
mortis dolorib⁹ mortis penitus ē
imp̄mixta. Apōc. xi. Absterget
de? oēm lacrimā ab oculis sc̄or
q̄ iam nō erit ampli⁹. neq; luct⁹
neq; clamor neq; vll⁹ dolor q̄ pri
ma abierūt. Alta autē est adeo
vt mēs humana nō videat q̄ alci
us ascēdat q̄ iō est q̄eta in q̄ qui
escit Ita q̄ nichil ampli⁹ defideā
tur hec sūt alta mirabilia de q̄bs
dicat ps. Mirabilis in altis dñs.
In hijs accedit hō ad cor altū q̄
exaltat de? Ad hec alta assumit
nrām nrētem deus vt dicam? dñi
est assumpcio nrā q̄ sancti isabel
regis nrī ibi introduci ad regem
assuerū sedentē in excelso throno
dicem? cū Hest. xv. Valde mira
bilis dñe q̄ facies tua plena gra
cias om̄e ei mirabile altū ibi di
cem? cū ps. Illūinās tu mirabili
ter a montib⁹ et mis ad q̄d lumē
turbati sūt sicut ceci om̄is inspiē
tes corde Dulcissimā autē est hec vi
ta. q̄r sicut dicit aug⁹. ibi vita in
fonte suo bibit Ibla. lv. Delcābi
tur i crassitudine aia vestra gusta
tur em̄ q̄ videt ibi q̄r dulcis est
dñs p̄. Pe. ii. Dic em̄ fit q̄d dicā
tur in ps. Aia ei? in bonis demo
rabif Et illō. qui replet in bonis
desideriū tuū Hic ergo vita intel
luali. dīma. q̄ vigili. pura. et fir

ma. vera. alta. q̄ dulci vivētes et
nāvitā possidebim⁹. q̄ hō est q̄d di
ct Gen. xxxij. Vidi dñm facie ab
facie q̄salua facta est aia mea. ibi
erit q̄d dicit. ij. Cor. iii. In ean
de ymaginē trāsformā a cla
ritate in claritatē tanq̄ a dñi spū
ibi em̄ sicut dr p̄. Joh. ii. Simi
les ei erim⁹. q̄ videbimus eū sicuti
est q̄vigilib⁹ oculis semip aspici
em⁹ eū q̄ hō est vere hēre vitā eter
nā. Johis. x. Ego xem̄ vt vitā ha
beant q̄ abūdanā habeat. Nō
em̄ mīfit de?) hō expte eius q̄ mīt
tit p̄ missiōis finē om̄ia q̄ dca sūt
declarat q̄ dic̄ duo tāgit em̄ p̄mo
fimis missiōis oppositū. Et sc̄o
tāgit in missiōe finē p̄positū. dic̄
ergo nō em̄. q̄. d. bñdico q̄ sic di
lexit mūduzic̄. ad quē sanctificā
dū mīfit filiu⁹ non em̄ dura cogi
tans mīfit de? pater (filiu⁹ suū in
mūduz) carnē factū q̄ in mūdovi
fibilē effectū (vt iudicet) hoc est
cōdemnet (mūdū) sentēcia finali
q̄ hō est oppositū eius q̄d intēdit
in missione (sed) mīfit eū (vt sal
uet) a piculo cōdemnaciōis eter
ne (mūdus) quē creauit (per ip
sum) filiu⁹ Rō. viij. Si deus iusti
ficat q̄sest qui cōdemnet. Ibla.
i. Prope est qui iustificat me q̄s
est qui cōtradicet michi. Johis.
xij. Nō xem̄ vt iudicem mūdum
sed vt salūficem mūdum. Sed
cōtra hoc esse videtur quod dicit
Joh. v. Pater nō iudicat quēq̄

sed one iudicium dedit filio. **I**tere
mie. xxiiij. hoc est nomen quod voca-
bit eum dominus iustus noster. **V**sa
ye. xvi. iparabit in misericordia solium et
sedebit super illud iudicium in equita-
te et velociter reddens quod iustum est.
Ad hoc dicendum summa Aug. quod
multiplex est iudicium. **E**st enim iudicium
discrematis de quod dicitur in psalmi
mo. **J**udica me deus et discerne causas
meas. et hoc sit quoniam aliquid signo vel
facto in propria boni a malo discerni-
tur sic filii israel discreti ab egipciis
is fuerunt in plagiis iudicium domini in-
ductis. **E**st aliud iudicium probacionis
quo sancti probati conduntur.
Propterea. **J**udica me domine quoniam ego in ini-
nocencia mea ingressus sum. **E**t sequitur
proposita mihi deus et tempta me vices
renes meos et cor meum et vide si
via iniustitiae in me est. **E**sse fac me
videre. **E**st iterum iudicium defensio-
nis quo boni in iudicium dei a malo
defenduntur. **P**ropterea. **J**udica domine no-
cetes me expugna impugnantes
me apprehende arma et scutum. **E**st
iterum iudicium liberacionis quo boni
a potestate malorum liberatur. **J**oh.
xiiij. **N**unc iudicium est mundi. nunc
princeps huius mundi exercet foras
sicut non potest exercere maliciam
sua super bonos sic fecit annus aduen-
tum redemptoris. **E**st etiam iudicium
irritacionis eorum quod mali cogi-
tat contra bonos. viii. beatissimus Bern-
ardus Jocundum plane iudicium
quod ille inquis oim bonorum malle-

ator: nolens et inuitus fabricet eis
coronas perpetuas dum omnes tempor-
tat et ab omnibus suppetat. **P**ropterea gla-
dius eorum intret in corda ipsorum
et arcus eorum affringatur. **D**iscat
in auctoribus pena redire suum. nulla
enim lex eorum illa est quod per iniurias
penarum eisdem peccatis iudicantur.
Matth. vii. In quod iudicium iudicau-
ritis iudicabimini. **E**st iterum iudicium
inflictionis penae quod fit modo in
proprietate et hoc est quod quilibet malus pe-
na sui mali plectat. **E**zechiel. xvi.
Judicabo te iudicium adulterium.
Ozee. vii. **J**udicate matrem vestram
iudicante quippe non virorum mea nec
ego vir ei. Aug. in libro confessionum.
Jussisti domine et sic est ut
pena sit sibi omnis inordinatus am-
mus. et hoc iudicium homo malus
percutatur gracia et in bono naturali
vulneratur. **J**ohannes Christus ipsum dis-
credere impenitentium supplicium
est. **E**st iterum iudicium discussio mis-
eritatem quod discutienter merita singulorum
Daniel. vii. **J**udicium sedet et libri
aperte sunt et describitur. **M**attheus.
xxv. quod statuet omnes quodcumque a deo
tristis bedos autem a finistris. **E**t dic-
tus Gregorius quod in illo iudicium erunt
quatuor ordines. **Q**uidam enim non
iudicatur et saluatitur quorum meri-
ta sunt excellentis virtutis sicut sunt
valde boni. de quibus dicitur Matth.
xix. **S**e debitis super sedes duode-
cimi iudicantes duodecim tribus israel.
Quidam autem mediocriter boni

qui iudicatur p discussionē q̄ sal
uātur de quib⁹ **M**ath. xxv. dicitur. **E**furiū q̄ dedistis michi mā
ducare. q̄c. **D**ūt medio crit ma
li qui iudicatur q̄ condemnatur
de q̄bus ibidem dicit. **E**furiū q̄
nō dedistis michi māducare. q̄c
Et fuit valde mali de q̄bus dicit
p̄me **T**himo. v. **Q**uorū hominū
p̄dā manifesta sunt p̄cedēcia ad
iudiciū q̄ h̄i nō iudicatur discus
fiōe aliquā q̄ tamē cōdemnātur.
Est item iudiciū cōdemnacōnis q̄
hoc est duplex. est enī cōpaciōis
de quo dicit **M**ath. xij. q̄ **L**uc. xi.
Regia austri surget q̄ generaci
one ista q̄ cōdemnabit eam q̄r ve
nit a finib⁹ terre audire sapiam
salomōis. q̄c. **E**st itē iudiciū con
demnacōnis ex retribuōne meri
tor̄ **A**po. xvij. **V**eere cūitas
illa m̄gna babiloni q̄ cūitas illa
fortis qui vna hora venit iudiciū
tuiuz. **D**icendū ergo q̄ iudicio cō
demnacōnis nō iudicat xps in p̄
mo aduētu. s̄ alij̄s iudic̄s mul
tos diūdicat **D**an. xij. **D**epate
eos ab iniōce i diūdicabo eos h̄
ergo est qđ dicit: nō enī misit de
us: pater in p̄mo aduētu: filiuž
fuiuz: naturale q̄ redemptore: vt
iudicet: iudicio condemnacōnis
mūdum: q̄r sic nō esset redemp
tor **J**oh. vij. **M**ulier ubi sunt q̄
te accusabāt: nemo te cōdemnat.
Nec ego cōdemnabo s̄ supple per
mīseicōdiā absoluo. vade. iam

ampli? noli peccare. **I**n hac enī
muliere ostēdit q̄rēmit p̄ miseri
cordiā absoluere peccatoēs: q̄ nō
cōdeninare q̄ hoc est qđ dicit: s̄vt
saluetur: p̄ pentitēcia q̄ mīseicō
diā: mūdus: q̄ in severam habu
it nois significaciōem non q̄ mū
dana diligūt hunc enī mūdum
saluat. **S**ed obiac̄ q̄ si salus mū
di est finis missiōis dñi: videtur
fine frustari q̄r multi sunt q̄ non
saluātur. **A**d hoc resp̄det aug.
q̄ non est ex defectu missi q̄rēmit
vt medic⁹ sufficiens curare onis
s̄ est defectus eorum q̄ ipsum nō
capūt nec in eū credūt vnde se j
tur. **Q**ui credit in eū. **H**ec euā
sio iudicij atfuit fidei: q̄ hoc est
ps in qua via salutis demōstrat
via autē salutis credere est fide il
la que supra descripta est non iu
dicaf iudicio condemnacōnis ex
treme dūmō perseveret in fide si
cut in ante habitis dictū est glo
sa q̄r per fidem dimittitur pecca
ta pro q̄b⁹ damnātur peccatoēs
vel fiat vis in hoc q̄rēmit (nō
iudicaf). i. cōdenat q̄ nō dicit nō
iudicabit. **I**n p̄nti ei nō iudicaf
iudicio p̄uaciōis bonoz gr̄tuito
rū q̄ vulneracōis bonoz natuālū
Joh. v. **I**n iudiciū nō venit s̄ trā
fiet a morte advitā. **Q**ui aut̄ p̄
oppositū (nō credit) **T**ali fide vel
eīā fide informi: q̄r sic dicit **Au**
g. **T**ota vita infideliū p̄dū est
q̄r nullū peccati remittat infideli

Isaie. xxii. q̄ incredulus ē infide
liter aget: iā iudicatus ē: **G**losa
ne dīcā iudicabitur. **L**uce. ix. **E**x
ore tuo te iudico sūe nequā - ē er
go iā iudicat? sic ātē dīcū est q̄
puatus ē gracia et bonis nature.
et cāz iudicij sui habz secū. glosa
mīhil aliud ē iudicū-i-eterna dā
nacio nīsi nō cognoscere nō cre
dere in filiū dei sic mīhil aliud est
beatitudo et vita eterna nī credere
et cognoscere filiū dei. vnde dīc
Aplus ut cognoscāt te solū verū
dei et quez mīfisti ih̄m xp̄m sic er
go: iudicat? ē (**Q**uia n̄ credidit
in nomine vñigemiti filij dei) **C**au
sam dīcīt dīctorū-nomē autem a
notamē hic sumendū est hoc est
qr̄ nō credit in noīe eius q̄ notaz
fecit de se. q̄ fit filius dei. hui? em̄
notā fecit p̄ scripturā et per ioh̄is
testimomū. et p̄ vocē patris et p̄
columbā et p̄ stellā et p̄ angelos
et p̄ opera mītaculorū. **A**dū. iiiij.
nō est aliud nomē sub celo datū
bōimbus in q̄ oportet eos saluos
fieri. **P**hilip. ii. dedit illi nomen
qd̄ est sup̄ ōne nomē. **I**saie. lx.
ii. vocabīt tibi nomē nouum qd̄
os domini noīauit. si em̄ nomis
fui notā non fecissz non tam iuste
iudicarētur increduli-glosa. **In**
nomine in q̄ saltē est sal? vñigei
ti-glosa nō habet filios multos
deus p̄ quos saluet. **I**ste ē cuius
nomē est ih̄s hoc ē saluator. **M**a
tha. i. ip̄e enim saluū faciet popu

lum suū a peccatis eorū. **I**saie.
lxij. Ego q̄ loquor iusticiā et pro
pugnatorū fū ad saluandū (hoc ē
autē iudicium) posita via salutis
q̄ sola via ē: dīcit hic cām quare
illa ē via salutis. **D**unt autē hic
duo paḡp̄bi **I**n quor̄ p̄mo dīc
causa cōdemnacōmis nō creden
tia **I**n scđo autē dīcīt cām salu
tis credencū ibi: Qui autē facit
ritatez: **A**dhuc em̄ in p̄mo paḡ
p̄lo cōtinenf tria. dīcīt em̄ p̄mo
q̄ prima causa ē inexcusabilitas
pter lucis p̄niam. scđo oñdit i
fidelū a luce auersionē. tercio di
cīt in ūmbus h̄is iusticie racōez
dīcīt ego hoc ē autē iudicū: locu
cio ē per causam hoc ē hoc ē causa
iuste cōdemnacōmis-glosa: h̄ autē
est iudicū-id ē causa cōdemnacō
mis (qr̄ lux vñit in mūdū) **A**po
calip̄. xx. **J**udicati sunt mortui
ex h̄is q̄ sc̄pta erāt in libris h̄m
opa ip̄orum. iiij. **C**or. v. vt r̄feāt
vñusquisq; p̄pria corpis p̄ut ges
fit: qr̄ lux vñit in mūdū: et id
sunt inexcusabiles h̄ si nō sunt il
luminati accusēt seip̄os. **J**oh̄is.
xij. Ego lux in mundū vñi. **O**e
bre. i. qui cū fit splendor glorie et
figura ūstantie cī? et ideo fūt i ex
cusabiles. **J**oh̄. xv. **D**i nō vñis
sem et locutus eis nō fuisset pec
catū non haberēt. nūc autē excu
saconem nō habent de p̄ctō suo.
Auḡ. i. librop̄. de fmitate **D**i q̄s
alij digito sole demonstrauerit et

ille solem nō viderit. culpet p̄ca? oculi lippiditudinē q̄ digitī oñſi onē (Et dilexerūt hoies) glō. carnales) magis tenebras) Contra nō est naturale q̄ aliq̄s odio ha beat luce a diligat tēbras Ad h̄ autē dicendū q̄ duo sunt actū lu c̄s. quorū vñus cōseq̄tur ex alio vñ est illūmaē: q̄ sic prima lux illūmat h̄m q̄ est racō omniū sci biliū: q̄ cū om̄es hoies natura sci re desiderat impossibile ē q̄ aliq̄s luce odiat vel nō desideret in actu isto Alius autē actus ex isto oñs est manifestare sibi et alijs ea su p̄ que cadit lux et sic turpis ablo minatur lucez et odit eā. q̄ ex ea sibi et alijs sua turpitudi manife statur. primo mō dicitur de luce Eccī. xi. Dulce lumen et delcābile est oculis videre sole. de sc̄do autē dīr Job. xxiiij. Ipsi fuerūt rebel les lumen et nescierūt vias ei? Dic ergo dilexerūt hoies magis tene bras q̄ a tenēdo dicūtur q̄ tenēt oculos ne videat Tren. iij. Ne mi nauit et addūpt in tēbras et nō in luce Job. xxiiij. Ignorauert luce si s̄bito appuerit aurora arbitriā turvmbra mortis et sic i tenebris q̄si in luce abulabāt. Vsa. v. Ne q̄ ponuit luce tenebras et tenebris luce (q̄ luce) Aug. oculis egri s̄ odiosa lux est q̄ puris est amabi lis ps. Pofuisti tenebras nocte in ipa p̄tñibūt om̄is bestie agri Et subiūgit causā dices (Erāt ei

eoꝝ mala opa) Malū ei est tene bra spūal vt dicit dyo? Eph. ii ij. Ambulant in vanitate sensus sui tenebras habētes obscuratuz itellcm̄ alienati a via dei. i. Joh. ij. Qui dīc se in luce eē et frēm su um odit: in tenebris est vsqz ad hoc Ois em̄: tangit rōem iusticie dices (om̄is em̄ q̄ male agit) nō dīat q̄ malū agit. hoc cī ex igno rācia et impotēcia infirmitatis fie ri p̄t. s̄ q̄ male agit: hoc est coñ rū virtuti. q̄ v̄tus plus in bene agēdo cōsistit q̄ bonū agēdo (odit luce) veritatis et v̄tutis Sapie. x viij. Dū imp̄j se putat latere i te nebrofis p̄ctis: tenebroso obliui om̄is velamēto disp̄fi fuit Job. xx iiij. Oculū adulteri obfuat caligi né dices nō in evidebit oculū hac verecūdia dū illustrā tur lumen di scussiōis dīme dicēt mōtibū cadi te super nos et collibū opite nos Apoc. xviiij. (Et n̄ venit ad luce) q̄tuſ in se est. Eph. v. Nolite cō municaē operibū in fructuosis te nebrarū Gen. iij. Audiui domine vocē tuam et abscondi me timui em̄ eo q̄ nudus essem (vt nō ar guātur) hoc est arguēda esse on dātur (opa ei?) Eph. v. Omnia que arguītur a lumine manife statur. ij. Re. xij. Tu fecisti verbū hoc in absco dito. ego autē facio in cōspectu om̄is isrl̄ et in cōspectu solis huiꝝ p̄ oppositū vero (q̄ au te facit veritatē) q̄r veritas queit

D Ost hoc enim fieri
nuptiō bracis n̄
q̄ virtute dant capiē
autem aut in duas p̄tē
p̄m̄ in duas q̄lō. Jelit
obēs refūmōs ibidem
vōs q̄ plena fūlē q̄lō

luce q̄ ipsa lux ē quā tenebrie nō
cōp̄elexerūt. veritas enī vt dīc
anselmius ē rectitudo sola mente
p̄ceptibilis q̄ omnia cogitata di
da i opata ad rectū mensurātur
P̄s. Enmitte luce tuā i veritatē
tuā ipsa me deduxerunt i addu
xerūt in montē sanctū tuū. prūm
Es d̄re. iij. veritas manet i inua
les cāt in eternū i viuit i obtinet
in secula seculorū. **P**hilip. ii. In
ter q̄s lucens sic luminaria i mū
do. **N**ath. v. sic luceat lux vestra
corā hōim̄b? vt niamfestent ope
ra vestra ad exemplū alioz. **N**a
t̄xi. v. nemo accēdit lucernam i
p̄mit eā i abscondito neq; sub
modio s̄ sup cādelabru ut qui in
grediūtur lumē videāt (quonā
in deo) qui sumā lux ē i manife
stans om̄ia bona (facta sūt) p̄me
Thimo. vltio. Qui i habitat luce
inacessibile. **D**an. xii. q̄ docti su
erint fulgebūt q̄i splendor: firma
mēti i q̄ ad iusticiā erudiūt mul
tos q̄i stelle erūt in perpetuas et
mitates. ido dīc Aplus Rō. xiiij.
Abiciam? opa tenebrarū et idu
aniur arma lucis sic vt in die ho
nestē abulemus.

Post hec emitt̄ ih̄s i. Wic
m̄ap̄it tercā ps in q̄ post
ea q̄ virtutē dant baptismo. Di
uiditur aut̄ in duas p̄tes in q̄rū
p̄ma induit̄ q̄stionē. In sc̄da ex
iobis testimonio iduāt determin
nacōem q̄ plene soluit q̄stionēm

ibi. R̄ndit iobānes i dīxit: Que
stio aut̄ de purificacōe diuiditur
in duas p̄tes. In q̄r̄ prima tāgit
id qđ mouet ad q̄stionē. Et in se
cūda ponit q̄stionē ipsam ibi: fca
ē ergo q̄stio i. Adhuc p̄ma ha
rū in duos diuidit̄ pagraphos.
In quōrū primo tāgit id qđ ad
q̄stionēz mouit ex pte baptisma
tis dñi. In sc̄do aut̄ tāgit id qđ
ad q̄stionēz mouit ex pte baptis
matis iobis ibi: Erat aut̄ iob̄ es
baptisās. In p̄mo triadic: aduē
tū dñi ad locū baptismatis. mo
rā ibide. i opus. dīcit ergo: post
hec: hoc ē p̄t? disputacōem cū np
codemo factaz no st̄inue s̄ aliquā
to interpoito tpe: remit ilbus: vt
autor salutis fontē baptismatis
aq̄. iā ex suo baptismo v̄tutez re
generatiām h̄ntis deriuare volēs
Drouer b. v. deriuētur fōtes tui
foras i in plateis aq̄s. **N**umer
xxij. fluet aq̄ de fistula eius i se
mē ei? eit in aquas multas. **V**sa
ye. xij. haurietis aq̄s in gaudio
de fonte saluatoris (i discipuli
ei?) q̄ ministri fuerūt baptisna
tis. i. **C**oz. iii. sic nos existimet
hō vt ministros xp̄i discipuli enī
erant informādi doctrina i exem
plis ei. i ideo idividui comites
seqbantur eū. **J**ob. xij. vbi sum
ego illic i minister me? erit (in
iudeā terram) xemēsa galilea i
q̄ p̄t? doctrinā nō codemī intraue
rat vt iudeis tanq̄ noticiaz dei i

scripturarib[us] baptisima euā
gelisaret p[ro]p[ter]ā. **N**ot[us] in iudea deus
in isrl[magnū] nomen ei[us]. **V**enit
autē s[an]ctūm iām in iudeam a galilea
qr[em] in iudea ex testimoniō ioh[ann]is m[od]e
ti p[re]parati fuerūt ad doctrinā ei[us]
et baptisimū et illis viā salutis o[n]d
debat et hoc est q[uo]d dicit venit ihs
et discipuli ei[us] in iudea terā et ac
cipit iudea stricte p[er] regno duar[um]
tribuū in q[uo]d ioh[ann]es apparuit bap
tisans (et illic morabatur) **E**cce
scđm. s. mora salutis ut meli? fru
ctificet **Joh.** xiiiij. **A**d eū venient[us]
et māsiōem apud eū faciem[us] me
moria enī hospitis transeūtis nō
facit fructū p[er]manētes vñ ouidi[us]
in ep[ist]olis. **C**ertus in hospitib[us] nō
est amor. erat vt ipi cūq[ue] nō spe
resfirmi[us] esse fugit (cū eis) **H**oc ē
cū discipulū māsit in iudea glosa.
qr[em] ibi est cōfessio peccatorū vel di
uina[rum] laudū illuc libenter venit
ihs et discipuli eius hoc est doctrina
et illumacō ei[us] et ibi morabat
purgādo a delictis avicij p[er] bap
tisimū spūssandi et est glō-morā
qr[em] iudea cōfitens et glorificās in
terptat (Et baptisabat) ecce ter
cium et dicit glō. baptisabat suo
baptismo nō eo q[uo]d baptisat[ur] ē a io
he illō enī s. ioh[ann]is baptisimā s[ed]
nō vt essz via et ppacio suo bapti
smo q[uo]d baptisabat. baptisimū enī
ioh[ann]is nō cōferebat grāmvt an ex
positū est. s. baptismū xpī grām
cōferebat. **O**bicit autē cōn[tra] hoc p[er]

hoc q[uo]d dicit **Joh.** iiiij. **Q**uāq[ue] ihs
neminē baptisaret s[ed] tñ discipu
li eius. **A**d hoc rūdet glosa dicens
q[uo]d baptisabat p[er] discipulos et nō
p[er] seipm[us] **D**icitur hic duo. vñ
scz q[ui]re xp[er]ius p[er] seipm[us] nō baptisa
bat cū ioh[ann]es de ipso predixit q[uo]d
baptisatur[ur] essz **Joh.** i. **I**pse w[ill]os
baptisabit in spūssācto. **A**dhuc
hoc etiā predixerat spūs in reuelatione
facta iohāmī. **S**up quē vide
ris spiritū descendētem et manen
tem hic est q[uo]d baptisat. **Q**ueitur
etiā scđo in q[uo]d forma discipuli cri
sti baptisauerūt. videt[ur] q[uo]d sub in
uocacō et trinitatis. qr[em] baptismū
eorū cōferebat graciā quā cōfer
re nō potuit nisi ex sanctificacō
baptismū. vt dicit hugo de sācto
victore. sanctificacō em autē bap
tismū nō habet nisi ex inuocatio
ne trinitatis vt dicit beda. **A**ccedat
verbū ad elementū et fit sacramē
tum. **A**d hoc dicendū q[uo]d cr̄stus
propter q[uo]d q[ui] causas dimisit q[uo]d
nō per se baptisavit. quarū p[ro]ma
est: ne factū iohāmī p[er] hoc minu
ere videref. q[uo]d etiā p[er] baptismū
discipulorū minuebat vnde ipse
dixit oportet me minui. **I**ohāmī
iij. **A**lia ratio siue causa est ne ex
inuidia cōtra iohānem officium
baptiste suū surpae[re] videat. **T**er
ciam causā tangit glō. qr[em] scilicet
baptismū iohāmī fuit umbra et
via ad baptisimū cr̄sti et ideo per
hoc p[re]paratorū paulatī debebat

introduci veritas et ideo paulatim
incipit veritas baptismatis primo
in discipulis. et sic paulatim perfici
ebat sicut et circuncisio cucurrit do
nec paulatim bries assuererent o
nos baptisai. quod enim in talibus ci
to apparet horribile est. quod a discipu
lis non est facile recedere. Quarta
ca est fidei. quod Christus noluit quod in bap
tistis spes ponere. quod factum fu
isset si ipse baptisasset. Quia cau
sa iterum est fidei. quod noluit Christus quod ali
qua excellencia esset ex baptistis
in baptismino. ne aliquis posset ex
suo baptismino gloriari tanquam ipse
ad digniori baptista esset baptiza
tus quam alius. et ideo eciam apostoli
paucis baptisauerunt sed baptisabat
inferiores discipuli vel ministri
vnum. Et hoc i. neminem vim bapti
sauit nisi in crismate et gemitu. genitrix enim sac
menti et dignitas non est ex bapti
stis. sed ex passione Christi in sacra
meto opante. Ad hoc autem quod dic
et Iohannes et spissandus dixerunt
hic est qui baptisat. Dicendum quod il
le dicit facere aliqd cuius? autori
tate fit. et quod discipuli Christi autori
tate dicuntur baptisare. ideo Christus
dicit baptisare. vel dicatur hinc glo
sa Augustini quod Christus baptisat it?
semper et in omnium suo baptismate quam
uis minister tangat corpus extirpandi
elemento. Ad hoc autem quod vni
terum queritur de forma baptismata
discipulorum Christi. dicendum quod
nihil certum traditum est de hoc

preter hoc solu qd constat quod ad hunc
quod baptismata discipulorum genitrix
Christi conferebat: oportuit quod vel in no
mine Christi vel in nomine trinitatis
baptisarent. Quod inter haec duo per
babilius est quod baptisauerunt in no
mine Christi. quia Iohannes baptisa
bat mittentes ad Christum: post se retin
erunt. sicut dicit Actu. xix. Iohannes
baptisabat aquam in primam. dicens
in eum qui returus est ut crederet haec
est in Ihesu quod in tali forma eciam fa
ctum Iohannes approbat. et tamquam in
noine Christi ut dicit Ambrosius tri
tas intelligit quod et unigenitus et unus
et unitus in nomine Christi significatur
et sic patet soluco ad quesita.
(Erat autem Iohannes baptisator) tam
agit secundum ex quo origine questione ex parte Ioh
annes. dicit autem tria: principia Iohanni
nis loci congruunt et quod hec esse po
terant ante incarcerationem Iohannis
Dicit ergo: erat autem Iohannes: glo
sa precursor preparans baptismum
Christi. **Luc.** i. pribus enim ante faciem do
minis pare vias eius. **(In enno)**
Glosa. Ennos hebreice latine aqua
dicuntur. vnum quasi nois interpretationem
aperies subdit **(quod aqua multe erat illuc)** et ille locus congrue
bat multis baptisatoribus **(iuxta sa
lim)** tagit locum proprium qui vicino
eorum civitatis quam Salim vocatur que
attollens eorum interpretatur. quod ibi
per doctrinam Iohannes et Christi bries
erat sustollendi. **Glosa** Salim opini
dum est ultra iordanem situm ubi oli

melchisedech regnuit et hoc melchis
sedech regnum et sacerdotium Christi perfici
gurauit sic dicit **Heb.** vi. **Gen.** x
iiiij. Occurrit ei melchisedech rex
salim offerens panem et vimum (et enim
ebat) ecce officium iohannis quod insta
ter exercebat et veiebat multivalde
et baptisabat hoc est ad bapti
sum et gratiam Christi preparabatur.
Math. iiiij. Exibat ad eum in deser
tum baptisaretur ab eo confiten
tes peccata sua. **Marci.** pmo. Ex
ibat ad eum omnis Iudee regio et is
raelite vinuerunt (et baptisabat
ab illo) in iordanis flumine: co
fitentes peccata sua et ideo iuxta lo
ca aquosa manebat. **Ecc.** xxvij. Fa
cetus est in terris abundas et
fluum meus ad mare appropinque
bat (non dum enim erat iohannes missus
in carcere) puenit euangelista que
stionem que fieri posset quoniam hunc pre
dicante et baptisante iohannes bapti
saret et predicaret cum Christus non ap
pe predicauerit nisi per iohannem in car
ceracem. ac si dicat quod hoc fuit pri
mo anno predicationis Christi. quoniam pre
dicatio iohannis et Christi similiter cur
rerunt quam post incarcerationem io
hannis Christus apudius quam ante predi
cationem. **Math.** xij. Herodes enim
tenuit et alligauit iohannem et posuit
in carcere propter herodiam ux
orem fratris sui. Facta est autem que
stio. Hoc tangitur quoniam exorta ex
factis ihesu et iohannis. Et dominus duo scilicet
exorta de purificacione quoniam Christi

apud iohannem delatoria accusatio.
In primo vero tria tanguntur scilicet ex
orta quoniam a quibus ortu habuit
et de quo quoniam fuit. dicit ergo Secunda
est autem questio in propulo separante
factum et testimoniis iohannis ad factum
Christi quoniam si legerez itellexissent mul
ta quoniam esse viderentur quod ut dicitur per psalmos
Absorti sunt iudei petre iudices eo
rum omnes enim iudices veteris legis
priarches et plente legislatorum et ipse
procuror qui iudicauerunt propter ab
sorti sunt: et umbrae tamen sunt iudei pro
tre id est per compunctionem ad petram
Christum. Moyses enim in predictionis lumen
gue eius psalmas polluta labia habet
Ieremias nescit locum quod puer est
Ipse procuror a Christo baptisari habet
si mundandus est et sic in omnibus
aliis. tam quod carnales erant exter
oribus detinebatur amore huma
no plus quam amore veritatis et quoniam
nem haec faciebat. Orta autem hec
questio fuit (ex discipulis iohannis) in
mio zelo ingratus zeladum in predictu
cum veritatis putantibus et conte
denter iohanni maiorem esse Christo
et baptismum iohannis meliorum esse
baptismo Christi. quoniam orta fuit a
discipulis iohannis in iudeis quod etiam in
dictores phariseorum exteiiores vene
tabatur sic etiam **Math.** ix. Cum di
scipulis phariseorum quoniam ostendebat
dicentes quod nos et discipuli iohannis
ineunam tuum autem discipuli non ie
junat. Elius enim multas tales excep
tit questiones (De purificatione)

Tercium est de quod fuit questione sive utrum
purificacio baptis. natus iohannis
melior esset vel purificatio baptis
matis Christi. **E**s auct adhuc questione
de hoc inter doctores. quod dicit be
ne baptisauit iudas et baptiza
tum est. baptisabat iohannes et non
erat baptisatus nisi in aqua. **E**cclia
Cristus expresse super hunc locum dicit
quod baptisma iohannis gratiam confere
bat. Dicit enim Christus. quod sicut bap
tismus iohannis erat preparatorius ad
baptismum Christi ita et baptismus di
scipulorum Christi preparatorius fuit ad
baptismum Christi. ergo videtur quod nec
vnum nec aliud gratiaz conferebat
Ad hunc Iohannes. viij. dicitur Non
dum erat spous datus quod Ihesus non
dum erat glorificatus. ergo videtur
quod an resurrectionem et ascensionem
in baptismo non dabat spous. ego
nec gratia ego nec baptismus iohannis
nec baptismus Christi ante passionem et
resurrectionem et ascensionem gratias
conferebat. **A**d hunc autem baptismo
iohannis Christus erat baptisatus.
si baptismus iohannis quod Christus
baptisatus dignior est quod baptismus quod
alii sunt baptisati ego baptismus
iohannis melior est quod baptismus Christi.
Ad hoc dicendum quod in veritate bap
tismus iohannis nullam inter gratiam
conferebat quod postmodum deleret si
cuit dicunt sancti doctores. Et sicut
tenet fides catholica. Quod ergo vide
tur Christus dicere quod gratiam confere
bat intelligendum est de gratia non

gratiam faciente sed gratia donata. quod
magna est ipsa gratia proparans ad
Christum. hac ergo gratia preuenit ante
domini pare plebeum perfectam non quod est
perfectio gratiam facientis gratia sed
perfecta exhibuit ad hanc proparacionem
nem. sic Genes. vi. dicit de noe eam
vir iustus atque perfectus in gratia
one sua cum deo abundauit. Quid autem
ulterius dicit Christus. quod baptis. non disci
pulorum Christi non conferebat gratiam.
Dicendum quod duplex est baptismus
discipulorum Christi. quidam enim fuerint
primo discipuli iohannis et postea cri
sti. illi tandem adhuc per tristitia alterarent
iohanni baptisabat baptismo io
hannis. et de illis loquitur Christus. Cum
autem dimisso iohanne facti sunt perfec
ti discipuli Christi baptisabat bap
tismo Christi et tunc gratias conferebat
et de illis non loquitur Christus. vel potest
dicari quod duplex gratia conferatur in bap
tismo. scilicet de lectionis peccatorum. et il
lata gratia super cunctum baptismus Christi
discipulorum quod Christi baptismo bap
tisabat. **A**lia gratia est aperitionis ia
nue celestis. et illam non cunctum
baptismus an Christi passionem. que
procurauit soluebat et an resurrectionem et
quod vita glorie dabat. et an ascensi
onem que in celum introducebat et
de hac intendit Christus. **A**d hoc autem
quod obicitur quod spous non dum eam da
tus est. dicendum quod spous datus sum
diuisiones gratiarum. et ante glorifica
cionem Ihesu non erat datus ad
introductionem in ianuam paradisi.

licet dare f ad delectem p̄cti **A**d
id qd obicit de dignitate bapti-
sim quo xp̄s baptisat⁹ est. **D**icē
dū q ille baptism⁹ xp̄o nichil co-
ferebat. s ab eo vim regnaciōis
acepit ⁊ iō quo ad effectū nulli
us erat dignitatis. s p̄c⁹ dignior
q ad effectuz erat baptism⁹ disci-
pulorū. **E**x hoc autē q dignior q
baptisat⁹ est vel indignior nō at-
tendit dignitas purificaciōis
baptismi ⁊ ideo nichil valet ob-
iectō. **E**t venerūt ad ioh̄em. **D**ic
tangit latens delatoria accusacō
Et tangit duo sc̄z accessum deferē
cū: ⁊ delaōnem ip̄am. **A**ccessuz
tangit dices. **E**t venerūt discipu-
li ioh̄is scilicet ⁊ forte qdam iu-
dei cū ip̄is ad ioh̄em appropin-
quātes a p̄zelū ⁊ amore. **V**sa. xx.
ix. **A**ppropiquat popul⁹ iste ⁊ la-
b̄is suis glorificat me. cor autē
eorū lōge est a me ⁊ timuerūt me
mādato bōminū ⁊ doctrinis. mā-
data em̄ bōminis isti venerabātur
pl⁹ q mādata veritatis. **D**ic ēgo
venerūt ad ioh̄em. **E**t dixerūt ei
Eccl. ix. Quō si mordeat serpens
in silencio. nichil eo min⁹ h; q̄ oculi
culte detrahit glō. q̄si instigaret
muidū cōn̄ ioh̄m (Rabbi) tria di-
cūt: ioh̄is excellēciā in sapia bñ
ficiū qd impendit ex bēniolēcia
⁊ xp̄i q̄si usurpatā gloriā. dicūt
ēgo rabbi cū sis excellēter om̄ini
magister ⁊ magistri deb eas ha-
bere glām p̄s. Oleum pec-nō. q̄c

(qui eāt tecū) sicut cū p̄ncipalio
rī nō ei tu eras secū s ip̄se tecūqr
tu fuisti p̄ncipalior (trās iorda-
nem) vbi eū baptisasti ⁊ sic bñfi
cū impēdisti (cui testimoniū per-
hibuisti) ⁊ sic m̄gnuz bōniōē im-
pēdisti. **E**ccl. xiiij. Ex multa loqla
temptabit te ⁊ subridēs interroga-
bit de absconditis tuis. p̄ibi. xi.
Simulator ore decipit amicū su-
um (Ecce hic baptisat) ⁊ sic offi-
cū tuū usurpat. **E**t om̄es remūt
ad eū) te derelicto: ⁊ sic gloriā sb-
ripit tibi. prouerb. v. **N**e des ali-
eis honorē tuum ⁊ annos tuos
crueli: ne forte impleātur extra
nei virib⁹ tuis ⁊ labores tui sint
i domo aliena ⁊ gemas in nouis
sumis. **D**ic ergo cōtra crīstū pro-
uocabāt iohānem. **R**espōdit io-
hānes ⁊ dixit. **D**ic incipit indu-
cte q̄stionis determinacō. **E**t diui-
ditur in q̄tuor partes penes qua-
tuor in quib⁹ iohānes ostendit
crīsti p̄eminēciā ⁊ sui ad cū hu-
militatē. **P**rimū est penes diuī-
tatis crīsti p̄eminēciā. **S**ecundū
autē penes baptisandi potestate
Tertiū penes doctrine sapiēciā
Quartū penes spiritus ⁊ om̄ini
donorū spiritus excelleciā. **I**n p̄
mo horū duo facit. **P**rimū est q̄
fuā ad crīstuz oñdit humilitate
scdm est q̄ ex natura diuina xp̄i
demonstrat dignitatē ⁊ autorita-
tē. de p̄mo dic (nō potest homo)
purus sicut ego sum. Job. xxv.

homo putredo et filius hominis ver
mis (accipe ex se quicquid) quia mi
hil bonum est in seipso. Rö. vii. Dico
quod non habitat in me hoc est in carne
mea bonum. i. Cor. iiiij. quod habes
quod non accepisti. quod si accepisti
quid gloriaris? (missi fuerit ei da
tum de celo) Jacobi. i. Omne da
tu optimum et unum donum perfectum de
sumus est descendens a deo. p. Paralip
vltio. Tua fuit universa et que de
manu tua accepimus. q. d. cum ego
purus homo sum ea quod habeo a deo ac
cepi. Ecce iohannes humiliacionis (ipse
nos mihi testimoniū prohibet)
dicendo cui testimoniū prohibui
sti. (qr dixerit: Ioh. i. non sum ego
christus) et in hoc tagit christi excellen
tia. Aug. respuit a se falsum hono
rem ut teneat solidam virtutem.
Cristus enim vere est deus ego homo (h
omina missus sum ante illum) sicut
seruus a domino. et sicut puto ante
regem. et sicut propheta a deo appa
rente. Luce. i. Tu puer propheta al
tissimi vocaberis a deo. et ibide ipse
pabit a illum in spiritu et virtute he
lye. et de hoc super lucam multa dicā
sunt. Dic ergo ostendit christi super homi
num sum dimitate penitentiam
(Qui habet sponsam) hic ostendit bap
tisadi potestate et potentia et bap
tismi christi latenter innuit gratiam. Di
cit autem quatuor. primo ostendit in christo
est dñe generacionis potentiaz. In
secundo sunipius ad hoc amicitia. et
nullam inuidiam. tertio ostendit ad re

generacionem multorum suarum leticiarum.
quarto declarat ad hoc quod ipse decre
scat rationabilem iusticiam. dicit ego
qui ut regnacionis bonus in se po
tentia: habet sponsam: hoc est qui fe
cundare potest ad generationem spiritu
lii filiorum sponsam ecciam est (verus
sponsus) Qui autem talis est oportet
quod sit verus deus qui quis nobis confor
mis sit per assumptionem humilitatem. hic
enim ex formi sibi sponsa eccia. po
test per potentiam dimitatis generare fi
lios spirituales: et aliis qui non habent
eiusdem potentiam non potest esse spo
sus sed potest esse amicus sponsi. Ephe
si. v. viri diligite uxores vestras sic
et christus dilexit ecciam. et semetip
sum tradidit pro ea ut illam sanctifi
caret. mundans eam laudatio a quoque in
verbo vite. vnde glosa. sponsa est ec
clesia que genuit et virgo permanens.
Osee. ii. sponsabo te mihi in eternu. Ephe
si. v. sacramentum hoc ma
gnum est. ego autem dico in christo et ec
clesia. vnde quod generandi ex se non
habet potentiam sponsus esse non po
test. Isaias. lxvi. Si ego quod genu
erem aliis tribuo ipse steril ero et
dicat dominus (amicus autem sponsi). s.
panymphus ut ego sum et ille qui
sponsa non fecundat sed preparat eas
in ornatum ut digna sit tanto coniu
gio est ille (quod stat) per gratiam a spō
so accepta. Rö. xiiij. Habitabit autem
patrus ad imperium sponsi. iij.
Reg. x. Huius viri quod stant ante facies

tuā semper. ac si dicat illi? est in
āplexib? spōfi semp esse et ea fecū
dare. mei autē staevt sim patut
ad iussuz illi? (et audit) qd loq
tur dñs vt one dictū auditū pfi
ciat. i. Re. iii. Loquere dñe qr au
dit seru? tuus p̄s. Audiaz qd lo
quatur in me dñs deus. de talib⁹
amicis dicit. Jol. xv. Vos dixi
amicos qr om̄ia queūqz audiui
a p̄me nota feci vob. Cañ. v.
Qui hītas in ortis amici auscul
tant te. om̄isēni amici auscultant
ad colloquiū illud qd spōfus in
dulcedine cordis loqtur cu spōf
sa (gaudio gaudet) hoc est gau
dio cordis et opis gaudet (apt
vōem spōfi) in p̄ceptis et verbis
om̄ibus. Vsa. lxi. Gaudēt gaude
lo in dño. Phil. iii. Gaudete in
dño semp. iterū dico gaudete vñ
queūqz vñ est de bonis xp̄i et ec
clesie scz qr ones veniūt ad eum.
hoc est michi sumuz gaudiū: qr
p̄ me regnacōmis potēcā in bap
tismo suo video in prolē numero
sani fecūdāri spōfaz ecclesiā. (In
hoc ergo gaudiū meū) qd ha
beo devtilitate precursiomis mee
(ipletū est) michi qr hīj qs ad
baptismū suū inuitauit veniūt ad
eum et regenerātur. Et ita ostēdi
tur mei officij utilitas. Jol. xv.
Petitevt gaudiū vestrū plenū fit
Vsa. lx. Tūc videbis et afflues et
mirabis et dilatabis cor tuuz qn̄
conuersa fuerit ad te mltitudo ma

ris. fortitudo genū venient tibi
Sed hic incidit qsticū sup̄
dixerit iohānes q ad obsequiū
mīmī seruicij dignus nō fueit si
aut ad soluonem corrigie calcia
menti. quomō hic audeat dicere
qr sit spōfi amicus. Ad hoc autē
dicēdum qr respōfiones scdm in
terrogancū intencōnes aptātūr
Superi? ergo vbi leuite et sacer
dotes iohāni voluerūt fuggere qr
suā p̄ferret cristo dignitatē: ibi
se humiliādo recognouit qr nō es
set p̄done? ad mīmī obsequiū vir
tute. hic autē vbi discipuli p̄fua
dent emulacōmis liuore cōfitetur
se amicuz qd nō faceret si inuidē
ret. sed p̄ca? detracōem discipu
lorū auxisset: et ideo se hic non ex
presūp̄cone. sed excludens liuore
dicat amicū. Illū oport̄ cresce
quasi dicat hoc est de iure officij
et status mei qr illū vt verū dñm
oporet. hoc est oportūnū est cre
scere. qr ad bōem vt ille crescat
domiatu. potēcia. et miraculis. et
regeneracōe baptisiatis (me au
te minui) sicut p̄cursor minuit
in p̄sencia glorie illius quē p̄cur
rit. Et ideo ecīā nō cōuenit qr ego
miracula faciā et in baptismō gr̄
ciam cōferā et hoc dicūt qr signifi
catum est in mō mortis vtriusqz
qr crist? moriēdo est exaltatus. io
hānes autē moriēdo est decarta
tus qr capite truncatus. Luc. ii.
Puer ih̄s p̄ficiebat etate sapia?

gracia corā deo & hōimib⁹. vnde
dicit glosa q̄ ioh̄es est figura le-
gis q̄ decreuit adueniēte vētate
n̄. Reg. iij. Ibat dauid pficiēs
et semp seip̄o robustior dom⁹ at
faul decrescēs q̄tudie. Gen. xxvij.
fīm. lxx. crescere te faciet deus me-
us & donet tibi de rōre celi & de pī-
guedine terre abūdanciam (me
aut̄ minui) q̄r ficit lex ita eciam
baptisma iohānis minuebatur
crescēte ḡcia xp̄i & reuelacōne vē-
ritatis. Isaye. xvij. attenuabit
gla iacob & pinguedo carinis ei⁹
emarcescat. hoc ē legis carnaliter
obſuante in q̄ antiquus populus
gloriabat (Qui defurſū venit)
hic tangit xp̄i in p̄dicāto p̄emī-
nente sapiam. Et tāgit q̄tuor i q̄-
rum p̄mo id q̄d intēdit p̄mittit
xp̄i. s. p̄dicanto p̄eminentē sapiē
āa. scđ o ſui ad xp̄m incōpabilēz
ſermonis impiciā. terco ostēdit
p̄dicacōnis xp̄i ab imp̄tis & aia-
libus hōimib⁹ nō receptaz eē pru-
dēciā ppter ip̄orum ignorāciāz.
q̄to tāgit ſp̄ualū qui ſermones
xp̄i recipiūt p̄fundā intelligenā
am. dicit ergo: q̄ defurſū venit:
Triplicē vēnit xp̄us defurſū: q̄
tum ad personā defūmo celo. q̄
tum ad concepcionē de opacōne
ſp̄uſſāndi. q̄tum ad naturā de al-
titudie padifi. de p̄mo i psalmo
A ſūmo celo egressio ei⁹ & occur-
fus eius vſqz ad ſummū eius. de
ſecundo. Luc. i. q̄d naſceſt ex te ſan-

dū operaōne ſp̄uſſāndi cōceptū
vocabit filius dei. & ibidē fili⁹ al-
tissimi vocabit. de terco dicit̄ Jo-
hānis. viii. vōs deorū ſtis ego
de ſupiū ſem̄. quo ad hoc em̄ ve-
nit de altitudine nature noſtre i
padifo q̄r carnē accepit imumē
a p̄ctō penaliitatē autē voluntarie
allumpfit. & ideo dicit̄ q̄ xp̄s nō
fīm legē concupiſcēcie ſed fīm co-
pulentā ſubſtanciā tñi descendit
de adam nō ita q̄r aliquid fuerit
in adā q̄d fine lege co cupiſcēcie.
p̄ ones ex adā deſcederit vſqz ad
xp̄m de quo formatū fuit corp⁹
xp̄i in beatissima v̄gine. q̄r b̄ di-
xit quedā berelis. Sed poā ſic
q̄ ab adam quidē p̄ ones fīm le-
gem co cupiſcēcie vſqz in beatissi-
mā virgīnē deſcendit. & in illa a-
lege co cupiſcēcie purgatū fuit ta-
mē p̄ ſanctificacōem qua beatissi-
ma virgo i vtero ſanctificata fu-
it. tamē ex hoc q̄ xp̄i cōceptū ſpi-
rituſſāndus opans ſāguinez ei⁹
purgauit ac ſanctificauit. & ideo
xp̄us fīm legē concupie quā nun-
q̄r habuit in ſūbis ade nō fuit. &
ideo de altitudine nature hūane
fīm quā corpus hūanum i para-
diſo fuit corpus accepit q̄tū ad
peccati imumitatē & vici⁹ infeccio-
nem. corruptibilitatē autē pene vō-
luntarie allumpfit & ideo dicitur
defurſū eē ſuper ſones ſactos pu-
ros hōimes Gen. xxvij. Esto dñs
fratrū tuorū & incuruetur ante te

filij m̄ris tue. **Eccī. xlīx.** Nat̄ est
homo p̄nceps fratru firmam̄tuz
gētis rector fratru stabilimentū
populi p̄s. Omnia subieāsti sub
pedib⁹ eius oues ⁊ bo. ⁊ c̄. (Qui
de terra est) sicut ego ⁊ quilibet
purus homo (de terra loquitur)
⁊ tangit hic fui ex natura trena
celestiū in predicādo impiciā. vi
detur autē nō esse veruz. qz de ter
ra nō loq̄batur q̄ndo dixerat ecce
agn⁹ dei. **Mat. xvi.** Caro ⁊ san
guis nō reuelavit tibi h̄ pat me
us q̄ in celis est. Ad hoc dicit Cri
sol. q̄ loq̄ur cōpatiue hoc est
in cōpacōe xp̄i terreni sunt h̄mo
nes aliorū de terra. **Dz Aug. di**
c̄it q̄ sermo p̄ se est accipiēd⁹ sic
q̄ de terra est inq̄ntum de terra ē
non loq̄tur nisi de terra. **Sapie-**
ix. Que in p̄spectu sūt inuestiga
mus cū labore ⁊ q̄ in celo sūt q̄s
donabit nobis. **Vsa. xxix.** H̄uili
aberis de terra loq̄ris ⁊ de humo
audies eloquiu tuū ⁊ ideo h̄ q̄
de celo dico ab illo q̄ de celo v̄enit
accipio (qui de celo v̄enit). **Jobā**
mis. iii. Nemo ascendit in celum
nisi qui descēdit de celo fili⁹ homi
nis q̄ est in celo (sup om̄sest) in
lumine sapiēcie ⁊ verbi dei. **Gen.**
xli. Preconis voce fec̄ clamarivt
om̄is genua flecterēt ⁊ prepositū
esse scirēt vniūse terre egypti. **Apo**
c. xix. H̄abet in vestimēto ⁊ in fe
more suo scriptū rex regū ⁊ dñs
dominaciū. hoc autē probat p̄ sa

piēcie ⁊ sermonis certitudinē di
cēs (⁊ qđ vidit) ap̄d p̄m̄ in ce
lis. videre autē fili⁹ est secreta pa
tris cognoscere ex hoc q̄ est fibi
cōsubstantialis. **Joh. viii.** Ego
qđ vidi apud p̄m̄ meū loquor
p̄me. **Coz. xv.** Primus homo de
terra terren⁹. **Deandus de celo**
celestis (⁊ audiuit) audire ē ab
alio p̄cipere: ⁊ hoc est filio conue
mēs scdm̄ p̄sonā scdm̄ q̄ habet
a patre q̄cquid habet. vnde per
essentiā videt ⁊ per generaciōem
audit. **Joh. xv.** Quæq; audiū
a patre meo nota feci vobis p̄s.
Aures p̄fecisti michi. ⁊ c̄ (hoc te
stat) hoc est probat testimonijs
operū, ⁊ veritatis que in contradi
bilia sūt p̄s. **Testimoniā tua cre**
dibilia facta sūt nimis. **Joh. v.**
Opera q̄ ego facio in nomine pa
tris mei ipsa sūt que testimoniū
phibēt de me. (Et testimoniū ei⁹
nemo accipit) hic occulte p̄cutit
discipulos dices. qualiter se car
nales auertūt a testimoniō v̄ita
tis: ⁊ est sensus nemo humū la
piēcia de terra loquēs accipit ei⁹
testimoniū sicut nec vos facitis.
Jobā mis. viii. Qui ex dō est v̄er
ba dei audit. propterea vos non
auditis. qz ex deo nō estis. **Job.**
vicefim op̄mo. Dixerunt dñs deo
recede a nobis scienciam viarum
tuarū nolum⁹. **Vsaye tricefimo**
Auferte a me viam. declinate a
me semitam c̄sset a facie nostra

sandus istabel loquimini nob̄ plā
cēcia. videte nob̄ errores (q̄ aut̄
acepit ei? testimoniū) h̄ pomin
eōrū signū qui xp̄i accipiūt testi
moniū. vnde dic: qui aut̄: illumī
natus a spūsāndo: accepit eūis
testimoniū: p̄ fidē verbū suor̄
vel testimoniū qd̄ ego testificatus
fū de ipso. **I**saiae. viij. liga testi
moniū. signa legē in discipulū me
is. **P**ss. Mirabilia testimonia tua
dñe (figuit) hoc ē in corde suo p̄
fundatū figillū impressit. **C**atic.
vij. pone me sicut figculū super
cor tuū (qr̄ deus verax ē) q̄i om̄ia
q̄ p̄misit in filio exhibuit. **I**sa
ie. xxxvij. vnū ex om̄ibus nō defu
it. alter alterū non q̄sunt. **R**ō. iij.
Est autē deus verax. om̄is h̄ men
dax. **N**umeri. xxij. non ē deus vt
h̄o vt niēias. **T**hyt. i. quā p̄mi
sit qui nō mentit deus. **H**eb. vi.
Impossibile ē mentiri deū. q̄ hu
ius subiugit cām (quē em̄ misit
deus) sicut xp̄m misit deū. q̄ ideo
(verba dei loqtur) q̄ sicut de? ve
rāx ē ita q̄ xp̄s verax ē. **C**or. i.
dei filius ih̄us xp̄us non ē in illo
ē q̄ non. **I**here. i. q̄ mandauero ti
bi loqr̄is ad eos. iij. **R**egū. xvij.
In hoc cognoui qm̄ vir dei es tu
q̄ verbū dei in ore tuo verū est. iō
dixit petrus **J**oh. vi. ad quē ibi
mus v̄ba vite eterne habes **J**o
hānis. i. deum nemo vidit vñq̄
vñgemitus fili? q̄ est in sinu pa
tris ip̄e enarravit q̄ ideo per om̄ia

credendū est ei. standum est do
ctrine sive in om̄ibus (non em̄ ad
mensurā dat deus spiritū) hic tā
gitur q̄rta p̄cellēcia filij. s. in do
mis i m̄ ḡc̄is spūsāndi sup̄ ser
super om̄es alios. **E**t tangit duo
filij. s. p̄cellēciā. q̄ ex hoc cōseq̄n
tez credendū in em̄ remuneracōez
De p̄mo dicit duo. s. p̄cellēciā fi
lij. q̄ p̄cellēciā cām. de p̄cellēciā
dicit non em̄ ad mensurā dat de
us pater spiritū filio suo. **A**ttē
de q̄ fm̄ Cr̄is. hic dicit spiritus
act̄ vel dona spūsāndi q̄ filio ho
mīni deus pater dedit p̄ vñmōis
grām. qm̄ em̄ filio dei in vñtate p̄
sone vñuit. h̄ obiciūt quidā. qr̄
homo ille finite capacitatē fuit
q̄ ē sic om̄e creatū est finite capa
citatis. ergo spiritū non ad mēsu
rā h̄ neq; infinitū capē n̄ potuit.
falsū ergo videt q̄ nō ad mensurā
spiritū sibi dederit. **A**d hoc
posset dīc q̄ sicut corpus xp̄i que
dā habet in q̄ptū est corp?. qdā
autē in q̄ptū vñtū dīmitati. **I**n
q̄ptū em̄ corp? est. habet in lo
co circūscripcionem. **I**n q̄ptū em̄
ē dīmitati vñtū habz q̄ i formā
pamis existens in q̄libet pte ē to
tum q̄ in pluib? formis loco a se
distātibus ē idem q̄ totū. ita q̄ a
mīma xp̄i habz aliquid in q̄ptū
ē amma q̄ aliqd in q̄ptū ē dīm
tati vñta. **I**n q̄ptū em̄ est aia
habet capacitatē finitā. **I**n q̄ptū
em̄ est vñta dīmitati habet

capacitate infinitate potestate quaevis
per essentiam sit finita. Int' id enim quod
est entia finita et potestate finita et
id quod est potestate entia infinita
est id quod est entia finita et potestate
infinita et non quo ad intellectum am-
mire Christi dicitur vel dicitur. Quod tri-
nitas habibi soli non est et hoc assumptio-
ne et ita per dictum quod aia Christi capax est
gracie totius spiritus. Quod non est sim-
plex creatura sed creatura dimicata
vmita. Quidam tamen dicunt quod est spi-
ritus infinitus extensus et spiritus infi-
nitus summae quantitatem discretata. Ita
quod utrumque quantitas ad quantitatem vir-
tutis referatur extensus. Quod interius
infinity est et dicunt quod hoc modo non
capit aia Christi spiritum nisi ad mensu-
ram. Summa autem numerus infinity spiritus
est quod in modo et spiritus donorum est infi-
nitus: et dicunt quod hoc modo aia Christi
capit spiritum non ad mensuram. Summa at
num infinity spiritus est quod in modo
et spiritus donorum est infinity et dicunt
quod hoc modo aia Christi recipit spiritum non
ad mensuram. Quod tamen sunt multe di-
uisioes spiritus sicut dicitur. Cor. xiiij.
Xps non recepit spiritum ad unum sed
ad omnia dona et opera spiritus. Nam
exponuit istud plane dicentes. Quod
non dat deus pater filio spiritum ad
mensuram aliorum sanctorum. sed
abundantia ac si diceret. ego vel
mei fratres receperint spiritum ad
quedam sicut ego ad precursoris
officium. ipse autem non ad mensu-
ram nostram sed in copia et abundantia

vincit suum receptum: et non habibi est
adherentiam. Ista. xi. Requiescat super
eum spiritus domini. spiritus sapientiae et intellectus
spiritus consilij et fortitudinis
spiritus scientiae et pietatis et replebit
eum spiritus timoris domini. Ite. Ista. xxi.
Opus domini super me in euangelio
nazareorum baptisato domino descen-
dit fons omnis spiritus in eum. Eccl.
xv. pmo. Omnia flumina fluunt
in mare et huius assignat causam
quod (pater diligit filium) et ipsa dilec-
tio cum omnibus donis dat ei spiritum
et diligit eum sicut semetipm et tan-
tum sicut seipm. Luc. iij. Tu es fi-
lius meus dilectus. puer. xxx. Dile-
ctus ter mei dilectorum meorum
(et ideo omnia dedit in manu eius)
hoc est in potestate eius et subiecit
ei omnia. ut tantus filius quantum
est pater. Phil. iiij. Dedit illi no-
men quod est super omne nomine. Jo-
hannes. xvij. Omnia mea tua sunt
et omnia tua mea sunt et clarifica-
tus sum in illis personis. Omnia subie-
cisti sub pedibus eius. Ite. Gloria
et honore coronasti eum et constitui-
sti eum super opera manus tuarum: et
ideo sequitur conueniens retributo
honorum operum (quod credit in filiis)
merito fidei formate et dilectos
que per fidem operatur et tendit in
eum (habet) nunc in specie in cau-
sa: et tandem in re et in effectu (vi-
tam eternam) de qua iam dictum
est. Ecclesiastici quarto. Sapientia
et vita filius suis inspiravit.

Abacuk. ii. i Rōnos. i. iustus ex
fide viuit. Ioh. xi. q̄ credit in me
nō morietur in eternū. i p̄ oppo
sitū (Qui autem incredulus est filio)
ita q̄ p̄ fidem nō tendit in ip̄m q̄
ē vita et lux tōim. Ioh. i. vita eāt
lux tōim (nō videbit vitā) qr̄ vi
dere vitā per intellectū est vivere
Isaye. xxvi. Tollat impius ne
videat gloriā dei et ē tūslacō. lxx.
Sed contra Ps. peccator videbit
et irasceret. Soluō loquitur hic de
visione affectiva pascente sicut
supra dictū est. Dictū autem psal
miste intelligit de visione simplici
sūm quā mali videt nō gloriā dei
vt magis confundatur et torquā
tur. vñ dicit detibus suis frenet
et tabescet. Isaye. xxvi. videant
et confundatur zelātes populi et
ignis hostes tuos deuoroz (Sed
ira dei) id ē peccatū qđ est ire dei
causa vel ira dei. hoc ē vindicta di
(manet) et fundatur (sup eum)
p̄mens eū tanq̄ p̄odus. Deutero.
xxxij. Ignis successus ē in furore
meo et ardebit usq; ad inferni no
uissima Proverb. vi. zelus est fu
ror viri nō parcat in die vindicte
Et sic cautos reddit discipulos
ne emulacione aliquā moueāt contr
ip̄m. qr̄ ire dei ones tales sibiace
bunt. Isaye. ii. q̄escite ab tōime
cui sp̄us est in narib; ei? qr̄ ex
cellus reputatus ē. Deut. xxxij.
sūm. lxx. mibi vindictā et ego ret
biā. Dic ergo p̄cellencia xp̄i su

per ones est ostensa.

Capitulū Quartū.

Dergo cognovit ih̄us
ac.) In hac pte scdm
supius datā diuisione
post baptisimū p̄fectionē determ
natur de grā sanctificata i aquis
et patet ordo p se. qr̄ om̄is ḡcia i
aquis sanctificata in cōbaconem
babet a grā baptismū i aquis p
cepta. Diuidit tamē hec pars in
duas ptes. In quarū prima tan
git occasiōne qua ad hāc doctri
nā ē deuentum. In scdā autem tan
git doctrinā ipsaz ibi: venit muli
er: In p̄ma hāz tangit duo q̄z
p̄mū est descripcō loci. in q̄ facta
ē doctrina. scdm autem descripcō te
ponis doctrine eiusdem ibi: hora at:
Tangit autem tria circa p̄mū. s. q̄li
ter locū in quo fuit in p̄cedēti do
ctrina reliqt. scdō quo ire dispo
nit ibi: et abiit iterū ac: Tercō q̄
liter in trāfītu medio ad locū hu
iūs doctrine pueit ibi: oportebat
autem cum ac: Circa primū autem
dicit duo. s. cām liuoris et iniudie
excitate cōn ip̄m ppter quā locū
relinq̄re expediebat. et eiusdez li
uoris tempamētum si rōnem ad
mittet iniudia ibi: quāq̄ ih̄s: di
ctēgo duplē liuoris cām dices
vt ergo cognovit: qr̄ qđ cognō
vit p̄ p̄scienciaz ppter instrucțio
nem tōim voluit eciam agnoscere
p famā vt discipuli diserēt non
mouei ppter secretū cordis scia;